

**Forslag
til
Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater
(pvc-afgiftsloven)**

Afgiftspligtigt vareområde

§ 1. Der svares afgift til statskassen af varer, som er nævnt i bilag 1, med indhold af polyvinylklorid (pvc) eller med indhold af polyvinylklorid og estere af o-ftalater (ftalater).

Stk. 2. Afgiften betales på grundlag af de satser, der er nævnt i bilag 2, og vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. dog stk. 3-6. Det er en betingelse for at betale afgiften på grundlag af de reducerede satser, der er nævnt i bilag 2, at den afgiftspligtige over for told- og skatteforvaltningen kan godtgøre, at en afgiftspligtig vare ikke indeholder ftalater.

Stk. 3. Det er en betingelse, at den afgiftspligtige virksomhed over for told- og skatteforvaltningen kan godtgøre vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. stk. 2. Kan vægten af pvc og eventuelle ftalater ikke godtgøres, betales afgift af varens nettovægt.

Stk. 4. For varer nævnt i bilag 1, nr. 5, betales afgiften på grundlag af de satser, som er nævnt i bilag 2, og antallet af varer.

Stk. 5. For varer nævnt i bilag 1, nr. 7, betales afgiften på grundlag af de satser, der er nævnt i bilag 2, og varens overfladeareal.

Stk. 6. For varer nævnt i bilag 1, nr. 10, betales afgiften på grundlag af de satser, der er nævnt i bilag 2, og varens nettovægt.

§ 2. For varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter bilag 1, men som indeholder en eller flere afgiftspligtige varer, der udgør mindst 10 pct. af den samlede vares vægt og er afgiftspligtige efter § 1, skal der svares afgift af den afgiftspligtige del af den samlede vare.

Registrerede oplagshavere

§ 3. Den, der fremstiller varer, som er nævnt i bilag 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der modtager afgiftspligtige varer, som er nævnt i bilag 1, fra udlandet med henblik på videresalg, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af stk. 1 eller 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 6, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens

regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Stk. 4. Der udstedes et bevis for registrering til oplagshaverne.

§ 4. Oplagshavere er berettigede til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre oplagshavere at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

Afgiftsperioden og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 5. Afgiftsperioden er måneden.

§ 6. Oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, jf. §§ 1 og 2, der er udleveret fra virksomheden.

Stk. 2. Oplagshaveres forbrug af egne varer sidestilles med udlevering. Eget forbrug omfatter ikke afgiftspligtige varer, der indgår i fremstillingen af en anden afgiftspligtig vare, som er omfattet af §§ 1 eller 2, med henblik på videresalg.

§ 7. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 6 fradrages

- 1) varer, der leveres til en anden oplagshaver, jf. § 4,
- 2) varer, der leveres til udlandet og til forbrug om bord i skibe i udenrigsfart,
- 3) varer, der hos virksomheden eller under transport til eller fra denne er gået tabt ved brand, forlis eller lignende,
- 4) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køber godtgøres varens pris inklusive afgiften, og
- 5) varer, der udleveres fra virksomheden, og som der tidligere er svaret afgift af.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1.

Afgiftsfritagelse og godtgørelse

§ 8. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momsloven § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Varer, der leveres til diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., der er omfattet af toldlovens § 4, og hertil knyttede personer, er fritaget for afgift.

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. af de varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af

afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, og varer, der er omfattet af stk. 2, jf. § 13, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. af de varer, der indgår i andre varer, som ikke er omfattet af afgiftspligten, og den samlede vare eksporteres.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan meddele montagevirksomheder godtgørelse af den betalte afgift på montagespild, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr., og montagespildet afleveres til et godkendt oparbejdningsanlæg eller et godkendt deponi. Ved montagevirksomheder forstås virksomheder, som monterer afgiftspligtige varer i ikkeafgiftspligtige varer.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelse efter stk. 1-3.

Regnskabsbestemmelser

§ 10. Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal regnskabsmæssigt holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 2. Andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang af de uberigtigede varer og udlevering og forbrug af de afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 3, og § 13, stk. 4, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for oplagshaveres regnskabsførelse.

Afregning af afgiften

§ 11. Oplagshavere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningsloven.

Afgift af varer, der modtages fra udlandet

§ 12. Af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af EU-landenes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, jf. dog §§ 4 og 8. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne i § 13 tilsvarende anvendelse.

§ 13. I andre tilfælde end de i § 12 nævnte svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, jf. dog §§ 4 og 8. En virksomhed skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos told- og skatteforvaltningen som registreret varemodtager.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte registrerede varemodtagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningsloven, jf. § 11.

Stk. 3. For varemodtagere i de i § 12 nævnte tilfælde skal angivelsen og betalingen ske efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1, 2. pkt., kan ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer undlade at lade sig registrere som varemodtager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge registrerede varemodtagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge varemodtageren at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 6. § 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for varemodtageres regnskabsførelse.

Varer, der medbringes fra udlandet

§ 14. Opkrævningslovens § 9, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der medbringer afgiftspligtige varer fra andre EU-lande til brug i egen virksomhed.

Kontrolbestemmelser

§ 15. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos virksomheder, der omfattes af § 3 eller § 13, stk. 1, 2. pkt., eller har købt, leveret eller transporteret afgiftspligtige varer, at efterse varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale og korrespondance m.v., der er relevante for kontrollen af lovens overholdelse.

Stk. 2. Ejere af virksomheder som nævnt i stk. 1 og de i virksomhederne beskæftigede personer skal

yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på told- og skatteforvaltningens anmodning udleveres eller indsendes til denne.

Stk. 4. Virksomheder skal på anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Leverandører af afgiftspligtige varer skal på anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysning om deres leverancer til virksomheder.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af afgiftspligtige varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 er registreret elektronisk, omfatter told- og skatteforvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

§ 16. I forbindelse med kontrol efter § 15 er told- og skatteforvaltningen berettiget til at foretage enhver undersøgelse af varerne, der er nødvendig for udøvelse af kontrol, og til uden erstatning at udtage prøver af varerne, i det omfang det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Varemodtageren eller -fremstilleren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret, i det omfang de ikke er medgået ved undersøgelsen. Ved fastsættelsen af størrelsen af det beløb, der påhviler de angivne varer i afgift, kan den del af varerne, der er udtaget som prøver af told- og skatteforvaltningen, ikke fradrages i den angivne mængde eller værdi.

Stk. 2. Såfremt told- og skatteforvaltningen har besluttet kun at undersøge en del af de angivne varer, anvendes resultaterne af den delvise undersøgelse på alle varer, der er anført under den pågældende varepost i den afgiftspligtiges regnskab. Varemodtageren eller -fremstilleren kan dog anmode om en supplerende undersøgelse af varerne, såfremt det kan sandsynliggøres, at resultatet af den delvise undersøgelse ikke kan anvendes på resten af de angivne varer.

Stk. 3. Det påhviler varemodtageren eller -fremstilleren eller den, som handler på varemodtagerens eller -fremstillers vegne, at udføre det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (ud- og indpakning, opvejning, opmåling m.v.). Omkostningerne i forbindelse hermed afholdes af varemodtageren eller -fremstilleren.

§ 17. Politiet yder om fornødent told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 15, stk. 1, 6 og 7. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

Andre bestemmelser

§ 18. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter

denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg, jf. §§ 1 og 2.

§ 19. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Afgiften af de nævnte varer kan afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Betales afgiften ikke rettidigt, finder opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

§ 20. Foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i § 13, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 21. Københavns Frihavn sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov med steder uden for EU.

Straffebestemmelser

§ 22. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 3, stk. 1, § 10, stk. 1-3, § 13, stk. 1, 2. pkt., § 15, stk. 2-5, § 16, stk. 3, eller § 18, 1. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme et meddelt pålæg efter § 13, stk. 5, 1. pkt.,
- 4) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller
- 5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller gør forsøg herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23. Reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, som fra og med den 1. januar 2021 udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering til told- og skatteforvaltningen senest den 15. januar 2021.

Stk. 4. Registreringspligtige virksomheder skal opgøre en eventuel lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer den 1. januar 2021. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 5. Virksomheder, som er omfattet stk. 4, skal give told- og skatteforvaltningen adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes ejere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp.

§ 25. I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres ”6 og 9-16” til: ”6, 9-16 og 31”.

2. I *bilag 1, liste A*, indsættes som nr. 31:

”31) Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven).”

§ 26. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Afgiftspligtigt vareområde

Der svares afgift til statskassen af følgende varer indeholdende polyvinylklorid (pvc) og eventuelt estere af o-ftalsyre (ftalater):

- 1) Bløde rør og slanger samt fittings dertil af blød pvc. Alle varer indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater er omfattet af afgiften bortset fra bløde rør til anvendelse i civile fly og slanger til medicinsk brug, som er CE-mærket. Ved rør og slanger forstås hule rør og slanger i form af halvfabrikata eller færdigvarer, som almindeligvis anvendes til fremføring og fordeling af væsker og gas. Dette dækker bløde rør og slanger af flad, rund, oval, kvadratisk, rektangulær eller af regelmæssig polygonal form. Afgiftspligten omfatter bl.a. levnedsmiddelslanger, have- og vandslanger og industrislanger.
- 2) Gulvbelægningsmaterialer, vægbeklædning og loftsbeklædning, også selvklæbende, i ruller eller som fliser med indhold af blød pvc og eventuelt ftalater. Korkfliser indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater.
- 3) Selvklæbende folier og tape i ruller eller strimler.
- 4) Tagfolier, membranfolier, tagplader og ovenlysvinduer. Kun de nævnte varer indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater er omfattet af afgiften.
- 5) Tidsskriftskassetter, ringbind, brevordnere, charteks og plastlommer indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater.
- 6) Handsker, forklæder, beskyttelsesdragter og regntøj indeholdende pvc og eventuelt ftalater. Ved regntøj forstås beklædning, som er fremstillet af en vandtæt metervare. Herudover skal det færdige regntøj være tapet i sømmene, og sømmene skal være vandtætte. Det er uden betydning, om der er for i regntøjet.
- 7) Presenninger indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater. Ved presenninger forstås presenninger til afdækning i eksempelvis byggesektoren samt lagertelte. Presenninger til lastbiler og sættevogne/påhængsvogne til lastbiler er fritaget for afgift.
- 8) Dækketøj, gardiner, rullegardiner, forhæng (inkl. badeforhæng) og gardinkapper indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater.
- 9) Isolerede elektriske ledninger, kabler og andre isolerede elektriske ledere, også forsynet med forbindingsdele; optiske fiberkabler fremstillet af individuelt overtrukne fibre, også samlet med elektriske ledere eller forsynet med forbindelsesdele.
- 10) Tagrender, nedløbsrør, stålplader og -profiler. Kun de nævnte varer indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater er omfattet af afgiften.

Bilag 2

Afgiftssatser og beregningsgrundlag

Afgiften betales på grundlag af de satser, der er nævnt i dette bilag. Som udgangspunkt er beregningsgrundlaget vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. § 1, stk. 2. Kan vægten af pvc og eventuelle ftalater ikke godtgøres, er beregningsgrundlaget varens nettovægt, jf. § 1, stk. 3. For visse varegrupper vil varens nettovægt, antal varer eller varens overfladeareal dog altid være beregningsgrundlaget, jf. § 1, stk. 4-6.

Varer indeholdende blød pvc	Afgift ved indhold af ftalater i en vare	Reduceret afgift ved indhold af anden blødgører end ftalater i en vare
Bløde rør og slanger	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Gulvbelægningsmateriale, vægbeklædning og loftsbeklædning fremstillet af støttemateriale imprægneret, overtrukket eller lamineret med pvc (efter varens nettovægt)	0,30 kr./kg	0,16 kr. /kg
Anden gulvbelægningsmateriale, vægbeklædning og loftsbeklædning	3,00 kr./kg	1,60 kr./kg
Korkfliser (efter varens nettovægt)	0,30 kr./kg	0,16 kr./kg
Tape (blødgjort) og selvklæbende folier	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Tape, ikkeblødgjort		2,00 kr./kg
Tagfolier, blødgjorte	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Membranfolier, blødgjorte	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Tagplader, blødgjorte	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Ovenlysvinduer, blødgjorte	3,50 kr./kg	1,40 kr./kg
Charteks og plastlommer (efter antal varer)	0,05 kr./stk.	0,02 kr./stk.
Tidsskriftskassetter (efter antal varer)	0,33 kr./stk.	0,13 kr./stk.
Ringbind og brevordnere (efter antal varer)	0,28 kr./stk.	0,11 kr./stk.
Handsker	3,60 kr./kg	1,08 kr./kg
Forklæder	3,60 kr./kg	1,08 kr./kg
Beskyttelsesdragter	3,60 kr./kg	1,08 kr./kg
Regntøj	3,60 kr./kg	1,08 kr./kg
Presenninger (efter varens overfladeareal)	1,70 kr./m ²	0,42 kr./m ²

Dækketøj, gardiner, rullegardiner, forhæng og gardinkapper	0,60 kr./kg	0,32 kr./kg
Kabler og ledninger	2,48 kr./kg	0,91 kr./kg
Tagrender, stålplader og -profiler samt nedløbsrør (efter varens nettovægt)	0,25 kr./kg	0,10 kr./kg

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 1.1. Lovforslagets formål og baggrund*
- 2. Lovforslagets indhold*
- 2.1 Lovforslagets afgiftspligtige substanser*
- 2.1.1 Pvc*
- 2.1.2 Ftalater*
- 2.1.2.1 Anvendelsesbegrænsning af visse ftalater*
- 2.1.2.2. Alternativer til blød pvc med ftalater*
- 2.2 Problemer med pvc og ftalater som affald*
- 2.2.1. Forurening fra pvc ved forbrænding*
- 2.2.2. Affaldshåndteringen af blød pvc*
- 2.2.3. Risiko for dannelse af korrosive forbindelser og farlig røg ved brand*
- 2.3. Pvc-afgiften*
- 2.3.1. Afgiftsgrundlaget*
- 2.3.2. Eksempler på afgiftens størrelse for udvalgte varegrupper*
- 2.3.3. Pvc-produkter undtaget fra afgiften – hård pvc*
- 2.3.4. Fælles bestemmelser*
- 2.3.4.1. Registrering*
- 2.3.4.2. Angivelse og afregning*
- 2.3.4.3. Fradrag og godtgørelse*
- 2.3.4.4. Regnskabsbestemmelser*
- 2.3.4.5. Kontrol*
- 2.3.4.6. Straf*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet indgik den 2. december 2019 *Aftale om finansloven for 2020*, der blandt andet indeholder et initiativ om at genindføre pvc-afgiften med virkning fra den 1. januar 2021.

Aftaleparterne prioriterer med finanslovsaftalen for 2020 centrale kernevelfærdsområder, uddannelse og den grønne omstilling og sikrer også finansieringen hertil. Det betyder eksempelvis, at der kan ansættes 1.000 flere sygeplejersker, at regeringen kan indføre minimumsnormeringer,

styrke indsatsen for personer, som lever med psykiske lidelser og investere i uddannelse. Derudover er der vedtaget en meget grøn finanslov som et første skridt mod at sikre en bæredygtig fremtid for de kommende generationer.

Partierne bag finanslovsaftalen for 2020 har valgt at prioritere en finansiering gennem bl.a. miljømæssigt hensigtsmæssige afgiftsreguleringer, så afgifterne i højere grad end i dag tilskynder til den grønne omstilling.

Med dette lovforslag foreslås det at genindføre afgiften på visse varer indeholdende pvc og blødgørere. Afgiftens formål er at reducere mængden af pvc, som forbrændes eller deponeres, og at øge incitamentet til anvendelsen af andre blødgørere end ftalater. Mængden af pvc, som forbrændes, skal reduceres, da der ved forbrænding af pvc udvikles saltsyre på grund af indholdet af klor i pvc. Rensning af saltsyren fra røgen efterlader forurenede kalk, som skal deponeres som farligt affald.

Den seneste strategi, som har omfattet hele pvc-området, var det daværende Miljø- og Energiministeriums *Strategi for pvc-området. Statusredegørelse og fremtidige initiativer* fra 1999. Ifølge strategien var hovedproblemerne med pvc de sundheds- og miljøbelastende additiver, herunder ftalater, og bortskaffelsen af gamle pvc-produkter. Strategien blev udmøntet i en række initiativer, blandt andet den tidligere pvc-afgiftslov fra december 1999.

Derudover har Danmark været særlig aktiv i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til markedsførings- og anvendelsesbegrænsninger for de fire mest problematiske ftalater under EU's fælles kemikalielovgivning REACH (Bilag XVII pkt. 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)).

Den tidligere pvc-afgiftslov blev ophævet fra den 1. januar 2019, jf. § 3 i lov nr. 1434 af 5. maj 2018 om ændring af emballageafgiftsloven og opkrævningsloven og om ophævelse af pvc-afgiftsloven (Ophævelse af pvc-afgiften og emballageafgiften på pvc-folier). Partierne bag Finansloven for 2020 vurderer imidlertid, at en genindførelse af pvc-afgiften er nødvendig af hensyn til de fremtidige generationer, da brug af pvc indebærer miljømæssige konsekvenser, som ikke reguleres i anden sammenhæng.

Det skal ses i sammenhæng med, at Miljøstyrelsen i november 2018 offentliggjorde rapporten *Kortlægning af PVC i Danmark 2018*, der viste, at der på trods af nedgang i anvendelsen af pvc, stadig bliver benyttet en stor andel blød pvc.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lovforslagets afgiftspligtige substanser

2.1.1. Pvc

Pvc er en forkortelse for polyvinylklorid. Det er en plasttype, der indeholder klor. Som selvstændigt materiale er pvc hårdt med en vis elasticitet og anvendes til en række produkter, der skal være hårde og formstabile. Pvc-materialer er også kendetegnet ved at være modstandsdygtige og have lang levetid. Ved at tilsætte blødgørere som eksempelvis ftalater til pvc er det muligt at fremstille mere fleksible materialer og samtidig bibeholde hovedparten af pvc'ens egenskaber. Pvc tilsat blødgørere kaldes blød pvc.

2.1.2. Ftalater

Den kemiske betegnelse for ftalater er estere af o-phthalsyre. Det er bl.a. diethylhexylphthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP) og butylbenzylphthalat (BBP) enten som enkeltstoffer eller blandinger. Hele stofgruppen af estere af o-phthalsyre er omfattet af lovforslaget.

Ftalater er en gruppe af kemiske stoffer, der især anvendes som blødgørere i plastik - primært pvc. Nogle ftalater, f.eks. DEHP, DBP, BBP og Diisobutylphthalat (DiBP) er hormonforstyrrende og kan påvirke forplantningsevnen.

Ved at tilsætte blødgørere i pvc er det muligt at fremstille fleksible materialer og samtidig bibeholde hovedparten af pvc's egenskaber. Der findes forskellige stoffer inden for stofgruppen ftalater, der har dette tekniske potentiale, og som giver blød pvc en særegen profil. Ftalater optræder oftest i forbindelse med pvc.

Blød pvc indeholder 20-50 pct. blødgørere. Teknisk set kan forbruget af ftalater i de fleste produkter ændres enten ved anvendelse af alternative blødgørere eller ved anvendelse af et andet materiale end blød pvc.

Ftalater er ikke kemisk bundet i pvc og kan derfor afgives fra pvc under brug. Det betyder, at både mennesker og miljø bliver eksponeret for ftalater, når ftalater anvendes i produkter i dagligdagen. Den meget store og brede anvendelse af ftalater i en lang række produkter er derfor formentlig også årsag til, at de mest anvendte ftalater kan måles i urin hos mennesker og kan findes i miljøet. Denne eksponering af mennesker fra produkter i hverdagen kombineret med uønskede effekter fra visse ftalater er årsagen til, at der er indført et forbud mod de mest problematiske ftalater. For mange ftalater er der ikke så stor viden om effekterne, og brugen af disse ønskes reduceret.

2.1.2.1. Anvendelsesbegrænsning af visse ftalater

Anvendelsen af ftalater i produkter og markedsføringen af produkter indeholdende ftalater er begrænset ved regulering på en række områder.

Der har siden 1999 eksisteret et nationalt dansk markedsførings- og anvendelsesforbud mod alle ftalater i legetøj og småbørnsartikler til børn under tre år, som senest er udmøntet i bekendtgørelse nr. 947 af 20. juni 2020 om forbud mod ftalater i legetøj og småbørnsartikler.

I 2007 blev der på EU-plan vedtaget et forbud mod anvendelse og markedsføring af ftalaterne DEHP, DBP og BBP i legetøj og småbørnsartikler og et forbud mod anvendelse og markedsføring af ftalaterne DINP, DNOP og DIDP i legetøj og småbørnsartikler, der kan puttes i munden, jf. REACH bilag XVII pkt. 51 og 52. Forbuddet mod DEHP, DBP og BBP blev i 2018 ved Kommissionens forordning (EU) 2018/2005 af 17. december 2018 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP), benzylbutylphthalat (BBP) og diisobutylphthalat (DIBP) udvidet til også at gælde forbrugerprodukter generelt og med tilføjelse af ftalaten DIBP. Det udvidede forbud finder anvendelse fra den 7. juli 2020.

Derudover er der særlige regler for ftalater i Kommissionens forordning (EF) nr. 10/2011 af 14. januar 2011 om plastmaterialer og -genstande bestemt til kontakt med fødevarer (plastforordningen), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik implementeret ved bekendtgørelse nr. 1264 af 15. december

2008 om aktivt implantabelt medicinsk udstyr, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS) implementeret ved bekendtgørelse nr. 481 af 21. april 2020 om begrænsning af import og salg samt fremstilling til eksport inden for EU af elektrisk og elektronisk udstyr, der indeholder visse farlige stoffer og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet) senest implementeret ved bekendtgørelse nr. 309 af 3. april 2017 om sikkerhedskrav til legetøjsprodukter.

2.1.2.2. Alternativer til blød pvc med ftalater

Ftalater, der er klassificeret som skadende for forplantningsevnen, er over en længere periode blevet erstattet af andre ftalater og ikke-ftalat blødgørere. Erstatninger kan f.eks. være ftalaterne DINP, DIDP og DNOP, som ikke er klassificerede som farlige kemikalier. Disse ftalater er også underlagt anvendelses- og markedsføringsbegrænsninger i REACH, men kun for så vidt angår legetøj og småbørnsartikler, der kan puttes i munden.

Af Miljøstyrelsens rapport *Kortlægning af PVC i Danmark 2018* fra december 2018, fremgår det, at nogle af alternativerne til ftalater underlagt anvendelsesbegrænsninger er væsentligt dyrere. For de vigtigste alternativer uden ftalater til f.eks. DEHP er prisen dog mere eller mindre den samme som prisen på de ftalater, der anvendes i dag. For BBP og DBP, der mest anvendes som co-blødgørere, er prisen for de billigste alternativer uden ftalater typisk 5 pct. højere end prisen for alternativer med ftalater.

Forbuddet mod seks typer af ftalater i legetøj og småbørnsartikler og et generelt stort fokus på anvendelsen af ftalater i disse produkter har betydet, at legetøj af pvc i mange tilfælde er blevet erstattet af andre plastmaterialer bl.a. polyethylen-vinylacetat (PEVA) eller polyetylen (PE). Alternativerne har generelt en lidt dårligere holdbarhed.

I forhold til det tidligere største anvendelsesområde, kabler, er der sket et markant skift til andre materialer som bl.a. omfatter PEX (crosslinked polyetylen), polyetylen (PE) og polypropylen (PP). Produkterne med alternative materialer er typisk omkring 20 pct. dyrere.

Til andre af de væsentligste anvendelsesområder er der alternative materialer, men til mange af områderne er materialernes tekniske egenskaber ikke på højde med pvc. Derfor er det mindre sandsynligt, at der vil ske en naturlig udfasning af ftalater i disse produkter, hvis der ikke foreligger et incitament til udskiftning.

2.2. Problemer med pvc og ftalater som affald

2.2.1. Forurening fra pvc ved forbrænding

Miljøstyrelsen har i rapporten *Kortlægning af PVC i Danmark 2018* beskrevet problemerne ved affaldshåndteringen af pvc.

Ved forbrænding af pvc frigives der klor, som danner klorbrinte. Hvis klorbrinten ikke neutraliseres, udvikles der saltsyre, når klorbrinten kommer i kontakt med vanddampe. Saltsyre er skadelig i naturen, og den skal derfor neutraliseres sammen med andre sure gasser. Dette sker ved at tilsætte kalk til klorbrinten. Det produkt, der kommer ud af at neutralisere saltsyre med kalk, kaldes et røggasrensningsprodukt og skal bortskaffes som farligt affald.

På de danske affaldsforbrændingsanlæg anvendes der forskellige typer røggasrensning. De

forskellige typer er tør, semitør og våd røggasrensning. På anlæg, der renser røgen i et tørt eller semitørt anlæg, tilsættes mere kalk i forhold til anlæg, der renser røgen i et vådt rensesystem. Et kg rent pvc, som tilføres forbrændingsanlæg med tør- eller semitør røggasrensningsprodukt, medfører dannelse af 0,4-1,7 kg røggasrensningsprodukt.

Røggasrensningsproduktet indeholder tungmetaller, hvis f.eks. bly har været benyttet som stabilisator i pvc'en. Det har været forbudt at benytte bly i pvc siden 2001 i Danmark. Derfor vil nye produkter ikke indeholde bly, men da produkter af pvc kan have lang levetid, vil man stadig kunne finde blyholdige produkter i affaldshåndtering. Det har indtil nu ikke været muligt at stabilisere disse restprodukter, der derfor bliver specialdeponeret. Tungmetallerne kan reagere med klor fra pvc i forbrændingsprocessen, hvor de efterfølgende fjernes i røggasrensningen. Såfremt dette ikke håndteres korrekt, kan der ske en udvaskning af tungmetallerne. Røggasrensningsprodukter kan ikke håndteres på danske deponier og eksporteres derfor.

Røggasrensningsprodukter skal bortskaffes som farligt affald. Pvc, som ikke bortskaffes til genanvendelse, bortskaffes til deponi, hvilket medfører, at energipotentialet i affaldet ikke kan udnyttes.

2.2.2. Affaldshåndteringen af blød pvc

Miljøstyrelsen beskriver i rapporten *Kortlægning af PVC i Danmark 2018*, hvorfor håndteringen af blød pvc som affald udgør et problem.

For at undgå dannelse af restprodukter ved affaldsforbrænding skal pvc, der ikke genanvendes, bortskaffes til deponi. Der er imidlertid fortsat blød pvc, der bortskaffes med restaffaldet, ligesom pvc ikke systematisk frasorteres på alle sorteringsanlæg, og derfor ender en del af det bløde pvc-affald stadig på de danske affaldsforbrændingsanlæg.

Blød pvc udgør et problem i affaldshåndteringen. Det vurderes, at mange forbrugerprodukter, der består af blød pvc, i væsentlig grad bliver bortskaffet til affaldsforbrænding, da produkterne antages at ende i affaldsfraktioner, som går til forbrænding. Pvc i forbrændingen skaber restprodukter, der skal deponeres.

Udtjente produkter med blød pvc indsamles ikke i større omfang separat til genanvendelse i Danmark. Der gælder dog en undtagelse for pvc-isolering, der i et vist omfang indsamles. Dette sker fortrinsvist som led i en indsamling og oparbejdning af kabler og ledninger med det formål at genanvende indholdet af kobber og aluminium. Her er pvc-isolering en sekundær fraktion fra kabler og ledninger.

Der sker en vis genanvendelse af blød pvc på europæisk plan. Der er primært tale om produktionsaffald, presenninger og lign., kabelisolering og i mindre grad gulvbelægninger og coatede tekstiler. Genanvendelsen vanskeliggøres dog af, at der anvendes mange forskellige additiver. Det bliver dermed vanskeligt at opretholde sporbarheden i det genanvendte materiale og opnå en kvalitet, der svarer til kvaliteten af de produkter, der genanvendes. Det er også et problem ved genanvendelsen af materialerne, at mængden, herunder ftalater, samt mængden af additiver ikke er kendt, og at mange af produkterne fortsat kan indeholde problematiske ftalater. Genanvendte materialer med disse ftalater vil fremover kun kunne anvendes industrielt og/eller udendørs uden forbrugerkontakt. Der er dermed tale om en nedgradering af materialerne.

Nye udviklingsprojekter med deltagelse af brancheorganisationer, virksomheder og Teknologisk Institut er i gang for at forbedre muligheden for genanvendelse af blød pvc. Det forsøges blandt andet ved at arbejde på bedre separationsteknikker. Dette vil således kunne adskille pvc-resinet fra additiverne, f.eks. ftalater. Der arbejdes også med raffinering af pvc'en og på en løsning, hvor pvc forbrændes med energivinding, hvor der sker en samtidig opsamling af klor, saltsyre og/eller salte.

Den væsentligste bekymring i relation til pvc er toksiciteten af ftalaterne og risikoen for dannelse af farlige stoffer ved brand samt røggasrensingsprodukter ved forbrænding. En afgift på pvc og ftalater skal sammen med andre virkemidler reducere mængden af pvc, som forbrændes eller deponeres, og reducere anvendelsen af ftalater.

2.2.3. Risiko for dannelse af korrosive forbindelser og farlig røg ved brand

Ved brande, som involverer pvc-holdige materialer, dannes saltsyre af klor, der er et halogen, som er ansvarlig for en væsentlig del af de sekundære skader i forbindelse med brande. Disse korrosionsskader rammer særligt metaloverflader. Risikoen for øget dannelse af korrosive gasser, kulilte og sort røg er drivkraften bag udviklingen og brugen af halogen-frie kabler og andre halogen-frie byggematerialer.

2.3. Pvc-afgiften

2.3.1. Afgiftsgrundlaget

Blød pvc med og uden ftalater indgår i mange produkter og ofte i en ganske lille mængde. Ofte er mængden eller koncentrationen af blød pvc og ftalater ikke kendt af importøren. Omkostningerne ved en opgørelse for alle produkter, der indeholder blød pvc med og uden ftalater, kan være betragtelige sammenlignet med varens værdi og størrelsen af en afgift.

Det foreslås derfor, at afgiftsgrundlaget begrænses til varer, hvor det vurderes, at mængden af blød pvc og ftalater kan opgøres som standardsats efter varens gennemsnitlige indhold af blød pvc- og ftalater, og hvor afgiften vil få den ønskede effekt.

Afgiften er dermed ikke variabel efter det nøjagtige indhold af blød pvc eller ftalater i en vare. Dette forenkler opgørelse og administration af afgiften. Det vurderes samtidigt, at afgiften fortsat vil have den ønskede miljøeffekt. Dette skyldes, at producenterne sjældent kan reducere indholdet af blød pvc eller ftalater, men derimod vil vælge alternative materialer, så blød pvc eller ftalaterne substitueres helt bort fra varen.

Det foreslås, at afgiften udformes som en kilo-sats, hvor afgiftsgrundlaget er vægten af pvc og eventuelle ftalater i den enkelte vare. Satsen bliver bestemt ud fra forventningerne til produktets gennemsnitlige indhold af blød pvc- og ftalater. Udgangspunktet er en afgift på 2 kr. pr. kg blød pvc og 7 kr. pr. kg ftalater. For enkelte produkter foreslås det, at afgiften bliver udformet som en styk-afgift eller areal-afgift for at gøre administrationen lettere for de berørte virksomheder og Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at afgiften pålægges danskproducerede varer, som sælges her i landet, og importerede varer. Ved eksport af afgiftspligtige varer foreslås det, at der ikke skal svares afgift.

Det foreslås, at varer, som ikke direkte er omfattet af afgiften, men indeholder mindst 10 pct. afgiftspligtige varer, vil blive pålagt en dækningsafgift ved import.

Forbruget af pvc og ftalater er til en vis grad aftaget henover den seneste årrække i takt med indførelse af forbud og anden EU-regulering vedrørende visse ftalater samt øgede muligheder for substitution til alternative materialer. Af *Kortlægning af PVC i Danmark 2018* fremgår det, at der var en klart nedadgående tendens i mængden af afgiftsbelagte produkter af blød pvc i perioden 2000-2013. I perioden 2013-2017 var mængden af afgiftsbelagt blød pvc forholdsvis stabil. Dog var der et skift i brugen af blødgørere, så andelen af pvc blødgjort med alternativer til ftalater steg markant, imens andelen af pvc blødgjort med ftalater faldt tilsvarende.

Samlet set skønnes det, at mængden af blød pvc fortsat vil falde frem mod 2030. Den foreslåede genindførelse af pvc-afgiften vil forstærke denne tendens. Ud af den anvendte mængde af blød pvc skønnes andelen *med* ftalater dermed fortsat at falde, mens andelen *uden* ftalater fortsat skønnes at stige frem mod 2030.

Det samlede danske forbrug af produkter af blød pvc inden for de afgiftsbelagte produktgrupper var ca. 14.000 tons i 2018, *jf. tabel 1*. Det foreslås, at tilsvarende varegrupper bliver omfattet af afgiften:

Tabel 1. Mængden af afgiftsbelagte produkter med blød pvc i 2018		
Produktgruppe (tons)	Uden ftalater	Med ftalater
Isolerede elektriske ledninger, kabler og andre isolerede elektriske ledere m.v.	190	2070
Gulvbelægningsmaterialer, vægbeklædning og loftsbeklædning, m.v.	3140	1470
Handsker, forklæder, beskyttelsesdragter og regntøj	20	330
Tagfolier, membranfolier, tagplader og ovenlysvinduer	10	180
Bløde rør og slanger, samt fittings dertil	970	590
Selvklebende folier og tape i ruller eller strimler	300	460
Tidsskriftskassetter, brevordnere, ringbind, charteks og plastlommer	2340	450
Presenninger	60	790
Dækketøj, gardiner, rullegardiner, forhæng og gardinkapper	310	40
Tagrender, nedløbsrør, stålplader og -profiler	0	10
I alt	7340	6390

2.3.2. Eksempler på afgiftens størrelse for udvalgte varegrupper

For skærefaste handsker koster de billigste omkring 12-15 kr. og vejer 200-300 g. Afgiften vil her udgøre ca. 9 pct. Belastningen af afgiften bliver relativt mindre, jo dyrere produktet er.

Afgiften vil for ringbind udgøre 0,28 kr. pr. stk., hvis ringbindet indeholder pvc og ftalater. Ved en salgspris på ca. 20 kr. vil afgiften udgøre ca. 1,5 pct. af salgsprisen.

For gulvbeklædning vil afgiften udgøre ca. 7,80 kr. pr. m² for gulv af 100 pct. pvc indeholdende ftalater. Ved en salgspris på 120-140 kr. pr. m² vil afgiften udgøre op til 6,5 pct. af salgsprisen. For korkfliser vil afgiften udgøre ca. 66 øre pr. m². Afgiftsbelastningen for korkfliserne ligger væsentligt under belastningen for pvc-gulvene.

Hvis det antages, at en ledning til et elektrisk apparat vejer ca. 100 g (ca. 1,50 m) og indeholder ca. 30 pct. blød pvc, hvoraf ca. 15 pct. er ftalater, vil afgiften udgøre ca. 8 øre pr. stk. ved afgift på både pvc og ftalater.

2.3.3. Pvc-produkter undtaget fra afgiften – hård pvc

Det foreslås, at produkter af hård pvc ikke omfattes af den foreslåede pvc-afgift. De største anvendelsesområder for hård pvc er rør, afløb og fittings, vinduer og døre, kabelbakker og paneler, tagrender og nedløbsrør samt klare tagplader. Ud over disse anvendelser bruges hård pvc til en række mindre anvendelser som eksempelvis kreditkort, grammofonplader, lamper og skum i vindmøllevinger.

Mekanisk genanvendelse er en mulighed for flere produkter af hård pvc. En del produkter af hård pvc bliver indsamlet af WUPPI, den danske plastbranches ordning for indsamling og genanvendelse af brugte pvc-produkter fra bygge- og anlægssektoren, der repræsenterer mere end 90 pct. af forsyningen af hård pvc.

Da hovedparten af produkttyperne af hård pvc således i dag er omfattet af den etablerede indsamlings- og genanvendelsesordning, hvorved de indsamlede produkter hverken ender i affaldsforbrændingen eller på deponi, foreslås produkter af hård pvc ikke omfattet af pvc-afgiften.

2.3.4. Fælles bestemmelser

Fællesbestemmelserne gælder både for pvc-afgiften i henhold til § 1 og dækningsafgiften i henhold til § 2, og følger principperne i de øvrige punktafgiftslove.

2.3.4.1. Registrering

Afgiftspligtige virksomheder skal registreres, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, eller, såfremt der er tale om import eller fjernsalg, inden transporten af varer omfattet af afgiftspligten påbegyndes.

Registreringspligtige virksomheder kan registreres enten som oplagshavere, varemodtagere eller for deres fjernsalg. For fjernsalg gælder dog, at virksomheden kun skal registreres for fjernsalget, såfremt virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 2, jf. samme lovs § 48, stk. 3, hvilket vil sige, at virksomheden har en samlet levering ved fjernsalg på over 280.000 kr. ekskl. moms.

Virksomhedernes registreringsstatus afhænger således af, hvilken type virksomhed der er tale om. Registreringen har betydning for, hvornår afgiften skal afregnes.

Lovforslaget følger som udgangspunkt de almindelige regler for registrering i punktafgiftslovene. Det betyder, at virksomheder, der registreres som oplagshavere, er virksomheder som enten fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer omfattet af § 1.

En oplagshaver kan således fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre varer fra udlandet samt levere varer til andre oplagshavere eller til udlandet uden at betale afgiften. Afgiften betales således først, når varen udleveres fra virksomheden til en virksomhed, som ikke er registreret efter denne lov, en registreret varemodtager eller en ikke-erhvervsdrivende eller anvendes til eget forbrug.

Endelig foreslås, at virksomheder, som driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, også vil kunne registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på videresalg.

Virksomheder, der erhvervsmæssigt modtager eller indfører afgiftspligtige varer omfattet af §§ 1-2, vil skulle registreres som varemottagere. En registreret varemottager vil kunne modtage afgiftspligtige varer uden at betale afgiften ved modtagelsen/indførslen. Afgiften vil først blive opgjort ved afgiftsperiodens udløb i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven.

2.3.4.2. Angivelse og afregning

For registrerede virksomheder og virksomheder, som burde være registreret, gælder reglerne i opkrævningsloven, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 1.

Det indebærer bl.a., at afgiftsperioden/afregningsperioden er måneden, og at angivelsen skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., om angivelserne vedrørende de i bilag 1, liste A, nævnte love.

Opkrævningsloven gælder også ved manglende angivelse eller regnskab, hvilket bl.a. betyder, at Skatteforvaltningen i medhør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, kan foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvær, og at virksomheden skal betale et gebyr herfor. Ind- og udbetalinger fra og til virksomheder vedrørende afgifter omfattet af opkrævningslovens § 1, stk. 1, skal efter § 16, nr. 1, ske til skattekontoen. Ved for sen betaling af afgiften skal endvidere betales renter af den debetsaldo, som den manglende rettidige betaling måtte resultere i, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 1.

2.3.4.3. Fradrag og godtgørelse

I lighed med andre punktafgiftslove foreslås, at en registreret oplagshaver kan fradrage afgift/dækningsafgift af afgiftspligtige varer, der f.eks. leveres til andre registrerede oplagshavere, eksporteres, er gået tabt eller returneres til virksomheden.

Andre virksomheder kan på visse betingelser søge godtgørelse af afgift/dækningsafgift for varer, som er eksporteret eller anvendt i montagevirksomhed.

2.3.4.4. Regnskabsbestemmelser

Det foreslås, at virksomheder, som skal eller kan lade sig registrere i henhold til den foreslåede pvc-afgiftslov, skal føre regnskab med uberigtigede og afgiftspligtige varer som ind- og udgår fra en virksomheds lager. Virksomheder foreslås at skulle føre regnskab i overensstemmelse med bogføringslovens almindelige regler. Regnskabsbestemmelserne foreslås at svare til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

2.3.4.5. Kontrol

I skatte- og afgiftslovgivningen findes en række bestemmelser, der giver Skatteforvaltningen hjemmel til at føre kontrol med overholdelse af skatte- og afgiftsreglerne. Skatteforvaltningens adgang til at føre kontrol med overholdelse af reglerne om punktafgifter findes i de enkelte punktafgiftslove og indebærer generelt, at de oplysningspligtige virksomheder skal indsende oplysninger til brug for kontrollen efter anmodning fra Skatteforvaltningen, ligesom Skatteforvaltningen har adgang til at foretage kontrolbesøg hos afgiftspligtige virksomheder.

Artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder krav om proportionalitet i tilfælde af myndigheders indgreb i personlige rettigheder. Heri ligger, at indgrebet skal være egnet

til og nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål, ligesom indgrebet skal være forholdsmæssigt. Ved kontrollen med skatter og afgifter skal der derfor foretages en konkret afvejning af hensynet til Skatteforvaltningens behov for at modtage de pågældende kontroloplysninger i forhold til, hvor alvorligt indgrebet er i den pågældende skattepligtiges privatliv.

Nødvendighedskravet indebærer også, at der som udgangspunkt skal foretages kontroltiltag over for den eller de skatte- eller afgiftspligtige virksomheder, som kontrollen vedrører, før der sker en eventuel kontrol hos tredjemand. Det er mindre indgribende at rette henvendelse til den skatte- eller afgiftspligtige først, og samtidig tilgodeses hensynet til, at den skatte- eller afgiftspligtige eventuelt ikke ønsker tredjemand involveret i en kontrolsag. Der er skærpede krav til væsentlighed og proportionalitet, når tredjemand skal afgive oplysninger.

Det følger af Skatteforvaltningens Den Juridiske Vejledning, at hvis et virksomhedsbesøg skønnes nødvendigt, skal det tilstræbes, at kontrolbesøget ikke hindrer virksomheden i at udføre sin daglige virksomhed. Desuden skal det tilstræbes, at virksomhedsbesøg foretages efter forudgående aftale med virksomheden og i samarbejde med denne. Uanmeldte kontrolbesøg bør således kun foretages, hvis det skønnes, at formålet med kontrollen kan forspildes ved en forudgående varslings. I normalsituationen vil kontrollen være varslet og blive foretaget efter aftale mellem virksomheden og Skatteforvaltningen, hvilket også gør det lettere for virksomheden at finde det rigtige materiale frem. Denne aftale vil også omfatte, om kontrollen skal ske ved indsendelse af oplysninger eller ved besøg i virksomheden.

Adgangen til oplysninger består, uanset hvilken form oplysningerne har. Der er således også adgang til oplysninger, der foreligger i elektronisk form. Efter bogføringslovens § 15, stk. 1, kan en offentlig myndighed, der i henhold til anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i den bogføringspligtiges regnskabsmateriale, forlange, at den bogføringspligtige vederlagsfrit stiller alt, som er nødvendigt til fremfinding og læsning af regnskabsmaterialet, til disposition. Reglen i bogføringslovens § 15, stk. 1, finder anvendelse, når Skatteforvaltningen under en kontrol i virksomheden skal have adgang til regnskabsoplysninger m.v., der er registreret elektronisk.

Efter bogføringslovens § 15, stk. 3, kan myndigheden endvidere forlange, at regnskabsmateriale, der opbevares i elektronisk form, udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat til myndigheden. Ved elektronisk format forstås et anerkendt filformat som xml, csv eller lignende. Regler herom er indsat i bogføringsloven ved lov nr. 55 af 27. januar 2015. Bestemmelsen i bogføringslovens § 15, stk. 3, indebærer, at regnskabsmateriale, som den pågældende myndighed vil kunne forlange at få indsendt, og som opbevares i elektronisk form, vil kunne forlanges indsendt i elektronisk form.

I henhold til bogføringslovens § 12 kan regnskabsmateriale i elektronisk form opbevares i udlandet uden forudgående ansøgning eller anmeldelse til offentlige myndigheder, hvis virksomheden opfylder en række nærmere fastsatte krav, herunder at regnskabsmaterialet opbevares i overensstemmelse med bogføringsloven, at virksomheden til enhver tid kan fremskaffe materialet og give adgang til det, at virksomheden opbevarer systembeskrivelser og nødvendige adgangskoder her i landet, og at virksomheden sørger for, at regnskabsmaterialet kan udskrives i klarskrift eller stilles til rådighed i et anerkendt filformat. Kravet om adgang kan opfyldes ved, at virksomheden giver online-adgang til det elektroniske regnskabsmateriale, således at offentlige myndigheder til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet kan få adgang til materialet. Det er i så fald uden betydning, om den server, regnskabsmaterialet opbevares på, fysisk er placeret

her i landet eller i udlandet. Det samme gælder, hvis virksomheden anvender en cloud-løsning, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt.

Skatteforvaltningens kontrol skal ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse.

Retssikkerhedslovens § 10 omfatter de tilfælde, hvor der i lovgivningen eller ved bekendtgørelse m.v. er fastsat en pligt til at meddele oplysninger til en offentlig myndighed. Det gælder, hvad enten en overtrædelse af oplysningspligten kan sanktioneres med straf eller gennemtvinges ved pålæg af eksempelvis daglige bøder.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal kunne foretage kontrol med lovens overholdelse ved bl.a. at kontrollere oplysninger om, hvilke mængder af afgiftspligtige varer der er købt, solgt og overført fra udlandet, danske virksomheder imellem og fra virksomheder til ikkeregistrerede virksomheder.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen med henblik på at foretage en sådan kontrol får adgang til at foretage eftersyn i virksomheder, der er registreret i medfør af loven eller har købt, leveret eller transporteret afgiftspligtige varer, og til at kontrollere virksomhedernes regnskabsmateriale, varebeholdninger m.v. Det foreslås, at virksomhederne vil skulle bistå Skatteforvaltningen ved kontrollen, og Skatteforvaltningens adgang også vil skulle omfatte elektronisk materiale.

Skatteforvaltningen vil ved kontrollen have adgang til virksomhedernes forretningslokaler og andre lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af den afgiftspligtige virksomhed. Skatteforvaltningen foreslås alene at skulle have adgang til lokaler, som alene anvendes til privat bolig, såfremt der foreligger udtrykkelig tilladelse fra den eller de personer, der har bopæl på adressen.

I forbindelse med kontrollen foreslås det, at Skatteforvaltningen vil skulle have adgang til at efterse varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmaterialer samt korrespondance m.v. Afgørende for, om Skatteforvaltningen har adgang til materialet, vil være, om materialet har betydning for kontrollen med lovens overholdelse.

Det foreslås også, at Skatteforvaltningen i forbindelse med en kontrol vil kunne foretage stikprøver af varer, som er nødvendige for at undersøge deres beskaffenhed. Bemyndigelsen af nødvendig for at sikre, at Skatteforvaltningen har mulighed for at analysere varer, hvor det ikke umiddelbart kan afgøres, om der er tale om en vare, der er omfattet af pvc-afgiften eller dækningsafgiften.

Endvidere foreslås, at registreringspligtige m.v. skal have pligt til at indsende oplysninger til brug for kontrollen efter anmodning fra Skatteforvaltningen.

En anmodning om indsendelse af materiale vil skulle konkretiseres. Skatteforvaltningen vil skulle gøre det klart, hvad formålet med materialeindkaldelsen er, og der vil skulle være en konkret formodning for, at det materiale, der begæres udleveret, har betydning for kontrollen med overholdelse af bestemmelser i loven. Skatteforvaltningen vil skulle redegøre for, at der mangler relevante oplysninger, og at Skatteforvaltningen vil kunne forvente at finde disse oplysninger i de ønskede dokumenter. Et krav om konkret formodning er med til at sikre, at virksomhederne ikke

bliver bedt om at udlevere irrelevant materiale, men at Skatteforvaltningen alene anmoder om oplysninger, der er relevante og nødvendige for sagsbehandlingen.

De foreslåede bestemmelser om indsendelse af oplysninger efter anmodning og eftersyn hos virksomhederne svarer til kontrolbestemmelser i andre punktafgiftslove, og de samme principper om nødvendighed og proportionalitet, som skal i iagttages i henhold til eksisterende kontrolbestemmelser, vil skulle iagttages ved brug af de foreslåede bestemmelser.

I relation til pligten til at indsende oplysninger efter anmodning vil nødvendighedskravet indebære, at oplysningerne skønnes at være nødvendige til brug for kontrollen. Kravet om proportionalitet betyder, at samme resultat ikke vil kunne opnås med et mindre vidtgående indgreb, at indgrebet vil være egnet til at opnå det ønskede formål, og at indgrebet vil stå i rimeligt forhold til de mål, der forfølges.

I relation til Skatteforvaltningens adgang til at foretage eftersyn hos virksomhederne vil nødvendighedskravet indebære, at Skatteforvaltningen foreslås at skulle kunne foretage sådanne eftersyn i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende bestemmelsen om indsendelse af oplysninger efter anmodning, eller den pågældende virksomhed ikke har reageret på Skatteforvaltningens anmodning om indsendelse af oplysninger.

Derudover vil nødvendighedskravet indebære, at der som udgangspunkt vil skulle foretages kontrol hos den eller de afgiftspligtige virksomheder, som kontrollen vedrører, før der sker en eventuel kontrol hos tredjemand.

Hvis et eftersyn skønnes nødvendigt, vil det – i overensstemmelse med Skatteforvaltningens gældende praksis – skulle tilstræbes, at besøget hos virksomheden ikke hindrer virksomheden i at udføre sin daglige virksomhed, og at virksomhedsbesøg foretages efter forudgående aftale med virksomheden og i samarbejde med denne.

Skatteforvaltningens kontrol i henhold til bestemmelserne vil ligeledes skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse.

2.3.4.6. Straf

I dag findes en række bestemmelser, der hjemler bøde- eller fængselsstraf for overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen, der begås forsætligt eller groft uagtsomt. Bøde- eller fængselsstraf for overtrædelse af punktafgiftslovgivningen er hjemlet i de enkelte punktafgiftslove.

Straffesager om overtrædelse af punktafgiftslovgivningen kan efter praksis afsluttes med bøde, såfremt der ikke er tale om en forsætlig unddragelse, der overstiger 100.000 kr., hvis ansvarssubjektet er en fysisk person.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens kapitel 5, hvoraf det følger af § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov. En juridisk person kan derimod ikke pålægges frihedsstraf, ligesom der ikke kan fastsættes forvandlingsstraf, uanset unddragelsens størrelse. Det betyder, at alle straffesager inden for skatte- og afgiftslovgivningens område, hvor ansvarssubjektet er en juridisk person, kan afgøres

administrativt ved et bødeforelæg udstedt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nærmere nedenfor.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 201 om ændring af straffeloven (Strafansvar for juridiske personer), jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, s. 4051ff., at strafansvaret for juridiske personer enten kan kombineres med eller træde i stedet for ansvar for enkeltpersoner. Endvidere fremgår det, at på en del af de områder, hvor strafansvar mod juridiske personer er hjemlet, må der gives dette ansvar en udstrakt anvendelse. Om der hertil bør føjes et ansvar for enkeltpersoner kan bero på, om den ansvarlige person har virket i en ledende stilling, og om overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom.

Skatteforvaltningen har bemyndigelse til at afslutte straffesagen med et bødeforelæg, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den i bødeforelægget angivne bøde, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1. Hvis den sigtede ikke vil vedtage et bødeforelæg, eller hvis sagen i øvrigt er uegnet til at blive afsluttet administrativt, skal sagen overgives til politiet med henblik på, at sagen indbringes for retten.

Bødestørrelsen i sager om unddragelse af skatter eller afgifter, som kan afsluttes med bøde, fastsættes efter normalbødesystemet. En normalbøde er en bøde for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen beregnet efter standardsatser (takstbøder) før eventuelle tillæg på grund af skærpende omstændigheder og nedslag på grund af formildende omstændigheder i medfør af straffelovens §§ 81 og 82.

Ved overtrædelser af punktafgiftslovgivningen, der kan afsluttes med bøde, har normalbøden ved forsætlig unddragelse efter eksisterende praksis udgjort en halv gang af det unddragne beløb op til 30.000 kr., hvis unddragelsen ikke oversteg 30.000 kr. Hvis unddragelsen oversteg 30.000 kr. har normalbøden udgjort 15.000 kr. samt én gang den del af det unddragne afgiftsbeløb, som oversteg 30.000 kr. Ved grov uagtsomhed har normalbøden udgjort halvdelen af dette.

Sager om forsætlig unddragelse af punktafgifter over 100.000 kr. afgøres som udgangspunkt med frihedsstraf, hvis ansvarssubjektet er en fysisk person. I disse sager nedlægges normalt – foruden påstanden om frihedsstraf – tillige påstand om tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, der efter eksisterende praksis har svaret til halvdelen af de unddragne punktafgifter.

I bemærkningerne til lovforslaget til lov nr. 1126 af 19. november 2019 om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet), jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 24, har regeringen (Socialdemokratiet) tilkendegivet et ønske om, at bødeniveauet ved unddragelse af punktafgifter i medfør af en række punktafgiftslove skærpes således, at det vil svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lov om afgift af lønsum m.v. (herefter lønsumsafgiftsloven) eller opkrævningsloven, dog således at grænsen for frihedsstraf på 100.000 kr. ikke ændres til 250.000 kr., hvilket er grænsen for frihedsstraf i sager om overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, jf. også nedenfor.

I sager om overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, der kan afsluttes med bøde, udgør normalbøden to gange den samlede

unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, mens normalbøden udgør én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden som én gang det unddragne beløb ved forsæt og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed.

Sager om forsætlige overtrædelser af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, der vedrører unddragelser over 250.000 kr., afgøres som udgangspunkt med frihedsstraf, hvis ansvarssubjektet er en fysisk person. I disse sager nedlægges normalt – foruden påstanden om frihedsstraf – påstand om en tillæggsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af det unddragne beløb.

Med henblik på at fastlægge en ny bødepraksis i sager om overtrædelse af de punktafgiftslove, som omfattes af lov nr. 1126 af 19. november 2019 skal der føres et antal prøvesager ved domstolene herom, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 24. Når der er fastlagt en ny bødepraksis, vil Skatteforvaltningen kunne udstede administrative bødeforelæg i henhold hertil.

Det følger af praksis, at der ved bødeudmålingen ved overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen sker fuld kumulation, således at bøderne for hver enkelt overtrædelse sammenlægges, uanset om der er tale om takstbøder eller tillæggsbøder efter straffelovens § 50, stk. 2. Dette er tillige forudsat at gælde i henhold til den foreslåede praksisændring som foreslået i L 24.

Det følger af straffelovens § 289, stk. 1, at med fængsel indtil 8 år straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding gør sig skyldig i overtrædelse af særligsærlig grov karakter af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen. Efter praksis anvendes bestemmelsen som udgangspunkt, når unddragelsen af skatter eller afgifter overstiger 500.000 kr. Dette krav gælder for hvert lovområde. F.eks. kan en skatteunddragelse på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet føre til, at der kan rejses tiltale efter straffelovens § 289 for både skatte- og momsunddragelsen.

Det foreslås, at der skal kunne sanktioneres med bøde for overtrædelser af bestemmelser i loven, der begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette foreslås for det første at skulle gælde i de tilfælde, hvor der afgives urigtige eller vildledende oplysninger eller forties oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Ligeledes foreslås det at skulle gælde i tilfælde, hvor en række af lovens bestemmelser uden for straffebestemmelserne overtrædes, f.eks. hvis en virksomhed undlader at lade sig registrere som oplagshaver eller hvor et meddelt påbud efter loven ikke efterkommes, hvor en registreringspligtig virksomhed fortsætter driften af virksomheden, selvom registreringen er inddraget, eller hvor varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt, overdrages, erhverves, tilegnes eller anvendes. Endelig foreslås, at der i forskrifter udstedt i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Det foreslås, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Det foreslås – i overensstemmelse med gældende praksis på skatte- og afgiftsområdet – at § 289 som udgangspunkt anvendes, hvor unddragelsen af punktafgifter herunder pvc-afgift overstiger 500.000 kr.

Derudover foreslås, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel vedrørende strafansvar for juridiske personer.

Bødeniveauet for unddragelse af pvc-afgift i henhold til de foreslåede straffebestemmelser foreslås fastsat som forudsat i Folketingstidende 2019-20, A, L 24 om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet).

Det foreslås således, at bødeniveauet ved unddragelse af pvc-afgift skal svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, men således, at grænsen for frihedsstraf udgør 100.000 kr.

En sådan bødepraksis vil medføre, at i unddragelsessager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., vil normalbøden skulle beregnes som én gang det undtagne beløb ved forsæt og som halvdelen af det undtagne beløb ved grov uagtsomhed. I sager om forsætlig unddragelse af pvc-afgift over 100.000 kr., der vil kunne afgøres med frihedsstraf, vil der – foruden påstanden om frihedsstraf – skulle nedlægges påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af den undtagne afgift.

I overensstemmelse med regeringens tilkendegivelse er det ved L 24 tillige forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske fuld kumulation, dvs. at der vil skulle foretages en selvstændig vurdering af bøden for hvert enkelt forhold, hvorefter bøderne for de enkelte forhold vil skulle lægges sammen.

Af retssikkerhedsmæssige grunde er det væsentligt, at en administrativ bødepraksis bygger på forholdsvis faste retningslinjer for bødeudmålingen. Dette sker gennem retspraksis, men det er muligt for lovgiver i forbindelse med ny lovgivning at udstikke detaljerede retningslinjer for bødeudmålingen. Domstolene vil under alle omstændigheder skulle tage stilling til en ny praksis for bødeudmålingen, ligesom domstolene har en løbende kontrol med den administrative bødepraksis igennem de sager, der skal indbringes for retten.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at genindføre pvc-afgiften skønnes at indebære et merprovenu på ca. 15 mio. kr. (2021-niveau) i 2021 såvel umiddelbart som efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 2.

Finansårsvirkningen i 2021 skønnes at udgøre ca. 15 mio. kr.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af genindførelse af pvc-afgiften							
Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2021
Umiddelbar virkning	15	15	15	10	10	5	15
Virkning efter tilbageløb	15	15	15	10	10	5	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	15	15	15	10	10	5	

Den tidligere pvc-afgift, som blev ophævet pr. 1. januar 2019, indbragte i 2018 et provenu på ca. 16 mio. kr.

Provenuet fra pvc-afgiften antages at være faldende med knap 3 pct. årligt. Det skyldes dels et

forventet fald i afgiftsgrundlaget som helhed, dels en forventet ændring i sammensætningen i afgiftspligtige produkter henimod en større andel af blød pvc uden ftalater, hvoraf der betales en ca. 60 pct. lavere afgiftssats end ved afgiftspligtige produkter med blød pvc med ftalater. Dertil kommer, at provenuet realt vil være faldende over tid, idet den foreslåede pvc-afgift ikke vil blive indekseret.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet at medføre driftsudgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020 og 2,3 mio. kr. årligt fra 2021 og frem som følge af primært efterprøvelse og kontrol med afgiftssager.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt i relevant omfang. Det betyder, at genindførelsen af pvc-afgiften alene medfører mindre systemmæssige tilretninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede genindførelse af pvc-afgiften skønnes at medføre negative konsekvenser for erhvervslivet svarende til den umiddelbare provenupåvirkning, der udgør ca. 15 mio. kr. årligt, hvilket primært forventes overvæltet i form af højere priser til forbrugerne. Der henvises til afsnit 2.3.2. for eksempler på afgiftens størrelse for udvalgte varegrupper.

Af administrative årsager er den foreslåede pvc-afgift begrænset til visse produktgrupper, hvor det vurderes, at der samtidig med en rimelig administrativ håndtering af de afgiftsbelagte varer er mulighed for, at afgiften vil reducere anvendelsen af blød pvc og ftalater, jf. afsnit 2.3. På trods af denne afgrænsning pålægges den foreslåede afgift dog en bred vifte af varegrupper, herunder særligt produkter inden for byggematerialer.

I *Kortlægning af PVC i Danmark 2018* skønnes det, at der findes alternativer til blød pvc og ftalater til næsten alle større anvendelsesområder. For enkelte produkter er det dog af tekniske årsager ikke muligt at erstatte blød pvc. De alternative materialer er typisk lidt men ikke væsentligt dyrere og har ikke altid tekniske egenskaber, der er helt på højde med blød pvc, jf. afsnit 2.1.2.2.

Ved udvælgelsen af de enkelte varegrupper er der lagt vægt på, at der undgås en substitution fra afgiftspligtige varer til ikkeafgiftspligtige varer, hvor den ikkeafgiftspligtige vare ligeledes indeholder blød pvc. Ved substitution fra en afgiftspligtig vare til en ikke-afgiftspligtig vare vil alternativet være et produkt, der typisk ikke indeholder blød pvc eller mindre blød pvc.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke relevante.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljø- og klimamæssige konsekvenser

Den foreslåede pvc-afgift skal sammen med andre virkemidler reducere mængden af blød pvc, som forbrændes eller deponeres, samt reducere anvendelsen af ftalater.

Forbruget af blød pvc med ftalater er til en vis grad aftaget henover den seneste årrække i takt med indførelse af forbud og anden EU-regulering vedrørende visse ftalater samt øgede muligheder for substitution til alternative materialer, jf. afsnit 2.3. Problematiske ftalater anvendes dog stadig i begrænset omfang, ligesom der er eksternaliteter forbundet med affaldshåndteringen af blød pvc. Hvis blød pvc fejlsorteres og afbrændes, dannes saltsyre, og restprodukter herfra skal behandles som farligt affald.

Den foreslåede pvc-afgift skønnes, alt andet lige, over en årrække at kunne mindske forbruget af blød pvc og ftalater i de udvalgte varegrupper, da afgiften giver incitament til at substituere blød pvc med andre materialer og til at erstatte ftalater med alternative blødgørere.

I forhold til verdensmål nr. 11 om bæredygtige byer og lokalsamfund kan der være afledte positive konsekvenser specifikt i forhold til delmål 11.6 om reduktion af den negative miljøbelastning pr. indbygger inden 2030, herunder ved at lægge særlig vægt på luftkvalitet og på kommunal og anden affaldsforvaltning.

7. Forholdet til EU-retten

EUF-traktatens artikel 28 og 30 om forbuddet mod told og afgifter med tilsvarende virkning som told skal sikre den frie bevægelighed for varer i EU. EU-Domstolen fortolker bestemmelserne restriktivt, men dog med visse modifikationer. Hvis en afgift alene rammer importerede produkter, fordi der ikke findes en indenlandsk produktion, følger det af Domstolens faste praksis, at en afgift accepteres, hvis den indgår som et led i en generel intern afgiftsordning.

Der produceres ikke blød pvc og ftalater i Danmark. Det er imidlertid Skatteministeriets vurdering, at der er tale om en generel intern afgiftsordning, idet afgiften systematisk og efter objektive kriterier anvendes på kategorier af produkter, uanset deres oprindelse. Lovforslaget er derfor i overensstemmelse med EF-Domstolens praksis på området.

EUF-traktaten artikel 110 om forbud mod diskriminerende interne afgifter skal sikre, at interne afgifter ikke forskelsbehandler importerede varer fra andre medlemsstater i forhold til nationalt producerede varer. Bestemmelsen giver anledning til overveje, hvorvidt den foreslåede pvc-afgift vil udgøre en afgift, som forskelsbehandler importerede varer, der indeholder blød pvc og eventuelt ftalater, i forhold til varer indeholdende blød pvc og eventuelt ftalater produceret i Danmark. Det er Skatteministeriets vurdering, at den foreslåede pvc-afgift ikke vil udgøre forskelsbehandling i strid med artikel 110. Den foreslåede afgift pålægges det færdige produkt og rammer udenlandske og nationale producenter ens. Afgiftspligten er alene afhængig af, om varen indeholder pvc og ftalater. Afgiften er således ikke i strid med artikel 110, stk. 1, som forbyder højere afgifter på udenlandske varer end lignende indenlandske varer. Skatteministeriet vurderer endvidere, at afgiften ikke indirekte vil kunne beskytte andre indenlandske produkter, jf. artikel 110, stk. 2. Afgiften er derfor ikke i strid med EUF-traktatens artikel 110.

Endeligt vurderes det, at lovforslaget ikke rejser spørgsmål i forhold til EUF-traktatens regler om statsstøtte. Der lægges i den forbindelse vægt på, at afgrænsningen af de afgiftspålagte produkter ikke vurderes at udgøre en selektiv foranstaltning, fordi producenterne af afgiftspligtige produkter og producenterne af ikkeafgiftspligtige produkter ikke befinder sig i en sammenlignelig faktisk og

retlig situation henset til afgiftens formål, jf. EU-Domstolens nyere praksis på området. I sagerne C-234/16 og C-235/16, ANGED, fandt EU-Domstolen således, at en særlig afgift, der blev pålagt forretningscentre over en fast størrelse, mens mindre forretningscentre var fritaget for afgiften, ikke indebar selektivitet (og dermed statsstøtte), fordi de pågældende virksomheder ikke var i samme retlige og faktiske situation henset til formålet med afgiften, som var begrundet i hensynet til miljøbeskyttelse og trængsel, hvor større forretningscentre naturligt skabte mere trængsel og havde højere effekt på miljøet.

Hertil kommer, at de administrative konsekvenser for såvel myndigheder som erhvervslivet ved at lade pvc-afgiften omfatte alle varer med et indhold af pvc og ftalater uanset mængde ikke vurderes at stå mål med det merprovenu, som en sådan udvidelse af afgiften vil indbringe. Afgrænsningen af det afgiftspligtige vareområde er således også fastsat ud fra hensynet til en effektiv administration af ordningen, og vurderes derfor at være i overensstemmelse med ordningens natur og logik.

Det vurderes på den baggrund, at den foreslåede pvc-afgift ikke udgør en selektiv foranstaltning og dermed statsstøtte, jf. EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.

På denne baggrund vurderer Skatteministeriet, at lovforslaget er foreneligt med EU-retten.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. august 2020 til den 18. september 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Erhvervsstyrelsen – Området for bedre regulering, FH -Fagbevægelsens Hovedorganisation, Forbrugerrådet Tænk Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Revisorer, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellempøkeligt Samvirke, Metalemballagegruppen, Miljøstyrelsen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Plastindustrien, Rådet for grøn omstilling, SEGES, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, Skatterevisorforeningen, SMVdanmark, VELTEK, Vindmølleindustrien, WWF, Ældre Sagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om genindførelse af pvc-afgiften skønnes at indebære et samlet merprovenu på ca. 15 mio. kr.	Ingen

	i 2021 efter tilbageløb og adfærd.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om genindførelse af pvc-afgiften skønnes at medføre administrative implementeringsomkostninger for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020 og 2,3 mio. kr. årligt fra 2021.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om genindførelse af pvc-afgiften skønnes at øge erhvervslivets umiddelbare afgiftsbelastning med ca. 15 mio. kr. i 2021, som primært forventes overvæltet i form af højere priser til forbrugerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	[OBR]
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om genindførelse af pvc-afgiften skal sammen med andre virkemidler være med til at reducere mængden af blød pvc, som forbrændes eller deponeres, samt reducere anvendelsen af ftalater.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget om genindførelse af pvc-afgiften vurderes at være foreneligt med EU-retten, da der er tale om en generel intern afgiftsordning, der systematisk og efter objektive kriterier anvendes på produkter, hvori der anvendes blød pvc og ftalater uanset deres oprindelse.</p> <p>Forslaget vurderes ligeledes ikke at udgøre statsstøtte, jf. EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i stk. 1, at der svares afgift til statskassen af varer, som er nævnt i lovens bilag 1, med indhold af polyvinylklorid (pvc) eller med indhold af polyvinylklorid og estere af o-ftalater (ftalater). Dermed skal der svares en afgift af varer, der er oplistet i bilag 1, som indeholder pvc eller pvc og ftalater. Det foreslås således, at en række bestemte varekategorier bliver afgiftspligtige, såfremt disse varer indeholder pvc og eventuelt ftalater. Det vil således ikke umiddelbart være til at se på varen kunne konstatere, om den er afgiftspligtig. Afgiftspligt vil dog kunne udelukkes, hvis varen er lavet af andet materiale end plast, herunder eksempelvis metal.

Den foreslåede afgift foreslås af administrative årsager at blive begrænset til visse varer, hvor det vurderes, at varerne giver problemer i affaldsledet. Der skal også være tale om homogene produkter, således at en vægtbaseret standardsatsafgift eller stykafgift kan beregnes ud fra et forventet indhold af pvc og ftalater i produkterne. Det vil være nødvendigt for virksomheder, registrerede som ikkeregistrerede, der producerer, importerer eller inden for EU køber varer, som er omfattet af varegrupperne nævnt i bilag 1, og for Skatteforvaltningens kontrol af afgiftsbetalingen at vide positivt, om varerne indeholder pvc og eventuelt ftalater. Viden herom vil f.eks. kunne sikres på grundlag af leverandørerklæringer, analyser og prøvetagninger. Det vil være op til virksomhederne at kunne godtgøre, at en given vare ikke indeholder blød pvc og ftalater og således ikke er omfattet af afgiftspligten.

Det foreslås, at følgende varegrupper skal være omfattet af afgiftspligten i § 1:

1) Bløde rør og slanger, samt fittings dertil blødgjort af plast

Denne kategori foreslås at omfatte bløde rør og slanger samt fittings dertil af blødgjort plast, herunder eksempelvis levnedsmiddelslanger, have- og vandslanger, muffe, rørknæ, forbindelsesstykker og industrislanger. Ved bløde rør og slanger forstås hule rør og slanger i form af halvfabrikata eller færdigvarer, som almindeligvis anvendes til fremføring og fordeling af væsker og gas. Dette dækker bløde rør og slanger af flad, rund, oval, kvadratisk, rektangulær eller af regelmæssig polygonal form. Det foreslås, at profiler ikke skal være omfattet af afgiften.

Det foreslås, at denne kategori ikke skal omfatte rør og slanger til anvendelse i civile fly eller slanger til medicinsk brug, som er CE-mærket. Dette gælder for slanger, som er omfattet af Rådets direktiv 90/385 af 20. juni 1990 om aktive, implantable medicinske anordninger (med senere ændringer) og gennemført ved Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 1264 af 25. december 2008 om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr, Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger (med senere ændringer) og gennemført ved bekendtgørelse nr. 139 af 15. februar 2016 om medicinsk udstyr, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik (med senere ændringer) som gennemført ved bekendtgørelse nr. 1269 af 12. december 2005 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik.

Det er teknisk muligt at anvende alternative blødgørere til fremstilling af flere typer slanger under forudsat opfyldelse af produktkrav fastsat i EU-regulering f.eks. produktkrav til levnedsmiddelslanger, der er omfattet af regler om fødevarekontaktmaterialer. For enkelte typer slanger er det muligt at anvende andre materialer end blød pvc.

2) Gulvbelægningsmaterialer, vægbeklædning og loftsbeklædning, også selvklæbende, i ruller eller som fliser med indhold af pvc og eventuelt ftalater. Korkfliser indeholdende blødgjort pvc og eventuelt ftalater

Denne kategori omfatter gulvbelægningsmaterialer af plast, også selvklæbende, i ruller eller som fliser. Derudover omfattes væg- og loftbeklædning af plast både til tørre og våde rum. Kategorien omfatter også gulv- og vægbelægningsmaterialer, som er fremstillet af støttematerialer, der er imprægneret, overtrukket eller lamineret med pvc. Endvidere omfattes korkfliser belagt med blødgjort pvc og eventuelt ftalater, herunder eksempelvis preskork (med eller uden bindemiddel) og varer deraf, blokke, tavler, plader, folier og bånd, fliser af enhver form, massive cylindre og rondeller.

Ved væg- eller loftbeklædning af plast forstås varer i ruller, som er egnet til væg- eller loftsdekoration, og som består af plast, der er permanent fastgjort til et underlag af andet materiale end papir, forudsat at plastlaget (på overfladen) er kornet, mønsterpresset, -trykt eller -præget, farvet eller på anden måde dekoreret.

Formålet med en afgift på disse varer er at reducere anvendelsen af ftalater og blød pvc, da der sker en emission og udvaskning af ftalater fra disse varegrupper. Det er i de fleste tilfælde teknisk muligt at anvende andre blødgørere samt andre materialer end blød pvc. På nuværende tidspunkt er der et meget begrænset udvalg af teknisk tilfredsstillende alternativer til lette vådrum.

3) Selvklæbende folier og tape i ruller eller strimler

Denne kategori foreslås at omfatte selvklæbende folier og tape i ruller eller i strimler, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater, herunder eksempelvis film, folier, bånd, tape, strimler og andre flade former af plast, der er selvklæbende, også i ruller. Dette kan eksempelvis være varer som selvklæbende plasttapeter, selvklæbende folier til skilte- og dekorationsformål og afmærkningstape. Kategorien omfatter således alle størrelser af de selvklæbende folier og tape.

Det foreslås, at halvfabrikata ikke omfattes af afgiften, da en sådan afgift ville medføre dobbeltafgiftsbelægning af visse varer.

Formålet med en afgift af disse varer er at reducere anvendelsen af ftalater og blød pvc. Det er teknisk muligt at anvende andre blødgørere samt andre materialer end blød pvc.

4) Tagfolier, membranfolier, tagplader og ovenlysvinduer

Denne kategori foreslås at omfatte tagfolier, membranfolier, tagplader og ovenlysvinduer med ramme, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater. Ved tag- og membranfolier forstås folier, der anvendes indvendig som af- og inddækning mod vand. Ved membranfolier forstås også folier til fundamenter, bassiner og lignende. Det foreslås også, at tagplader og ovenlysvinduer med eller uden ramme omfattes af afgiften.

Det foreslås, at halvfabrikata ikke omfattes af afgiften, da en sådan afgift vil medføre dobbelt afgiftsbelægning af visse varer.

Formålet med en afgift af disse varer er at reducere anvendelsen af pvc og ftalater. Der eksisterer alternative blødgørere samt andre materialer end blød pvc.

5) Tidsskriftskassetter, ringbind, brevordnere, charteks og plastlommer

Denne kategori foreslås at omfatte tidsskriftkassetter, brevordnere, ringbind og charteks, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater, herunder eksempelvis giroordnere (mindre brevordnere), combi-ringbind, plastlommer, fotolommer, diaslommer, plastomslag, plastetuier, visitkortlommer, kataloglommer og signallommer m.v. Kategorien omfatter således ikke kontor- og skoleartikler generelt, men alene de udvalgte varer, da disse varer vurderes at være homogene og indeholdende en vis mængde pvc og ftalater. Varerne vil dermed blive pålagt afgift, i det omfang de indeholder blødgjort pvc og eventuelt ftalater.

Formålet med en afgift af disse varer er at fremme anvendelsen af andre blødgørere end ftalater og andre materialer end pvc.

Det foreslås, at afgiften udformes som en stykafgift for at lette administrationen for virksomheder og myndigheder. Afgiftssatsen fastsættes på grundlag af et gennemsnitligt indhold af pvc og ftalater. Ringbind indeholder i snit 70-80 g pvc, tidsskriftkassetter indeholder 85-95 g, og charteks indeholder 10-15 g. Stykafgiften beregnet efter den øverste margin, altså henholdsvis 80, 95 og 15 samt et skønnet indhold af ftalater på 30 pct.

Der vil muligvis kunne anvendes andre blødgørere, eller det er muligt at anvende andre plasttyper eller pap.

6) Handsker, forklæder, beskyttelsesdragter og regntøj

Denne kategori foreslås at omfatte handsker, forklæder, beskyttelsesdragter og regntøj, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater, herunder eksempelvis beklædningsgenstande som handsker, vanter og luffer m.v. Kategorien omfatter udvalgte varer, da disse varer vurderes at være homogene og indeholdende en vis mængde pvc og ftalater.

Ved regntøj forstås beklædning, som er fremstillet af en vandtæt metervare. Derudover skal det færdige regntøj være tapet i sømmene, og sømmene skal være vandtætte. Det har ikke betydning, om der er for i regntøjet eller ej.

Formålet med en afgift af disse varer er at give incitament til anvendelse af andre blødgørere end ftalater og andre materialer end pvc. Dette skyldes særligt, at varerne ofte er i kontakt med vand og sæbe, hvorved der sker en udvaskning af ftalater.

Det vurderes, at der med stor sandsynlighed kan anvendes andre blødgørere end ftalater, her kan enkelte egenskaber dog forringes. I nogle tilfælde kan der anvendes andre materialer end blød pvc.

7) Presenninger

Denne kategori foreslås at omfatte presenninger, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater, herunder eksempelvis presenninger til afdækning i f.eks. byggesektoren samt lagertelte.

Presenninger, som er beregnet til brug til lastbiler og sættevogne/påhængsvogne til lastbiler, foreslås ikke omfattet af afgiften. Grillbetræk foreslås heller ikke at blive omfattet af afgiften, jf. SKM2016.504.HR.

Det foreslås endvidere, at afgiftsgrundlaget for denne kategori af varer vil blive presenningernes overfladeareal.

Formålet med en afgift af disse varer er at give incitament til anvendelse af andre blødgørere end ftalater og andre materialer end pvc. Dette skyldes, at varerne ofte er i kontakt med vand, hvorved der sker en udvaskning af ftalater.

Presenningerne genanvendes ikke og skal derfor bortskaffes ved alternative behandlingsmetoder. Der kan muligvis anvendes andre blødgørere end ftalater og andre materialer end pvc, som dog kan medføre enkelte forringende egenskaber.

8) Dækketøj, gardiner, rullegardiner, forhæng (inkl. badeforhæng) og gardinkapper

Denne kategori foreslås at omfatte dækketøj, gardiner, rullegardiner, forhæng og gardinkapper, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater.

Formålet med en afgift af disse varer er at fremme anvendelsen af andre blødgørere end ftalater og andre materialer end blød pvc, da det sandsynligvis er teknisk muligt at anvende andre blødgørere end ftalater og andre materialer end blød pvc.

9) Isolerede elektriske ledninger, kabler og andre isolerede elektriske ledere, også forsynet med forbindelsesdele, optiske fiberkabler fremstillet af individuelt overtrukne fibre, også samlet med elektriske ledere eller forsynet med forbindelsesdele

Denne kategori foreslås at omfatte isolerede (lakerede eller anodiserede) elektriske ledninger, kabler (koaksialkabler) og andre isolerede elektriske ledere, også fornyet med forbindelsesdele, optiske fiberkabler fremstillet af individuelt overtrukne fibre, også samlet med elektriske ledere eller forsynet med forbindelsesdele.

Det foreslås, at afgiften udformes som kilo-afgift på plastindholdet i kablerne, dvs. kablet fraregnet metaldele. Kan vægten af plastindholdet i et kabel ikke godtgøres, skal der svares afgift af kablets samlede vægt inklusiv metaldele.

Formålet med en afgift af disse varer er at fremme anvendelsen af andre blødgørere end ftalater og andre materialer end blød pvc, da det sandsynligvis er teknisk muligt at anvende andre blødgørere end ftalater og andre materialer end pvc.

Kabler og ledninger genanvendes i begrænset omfang og skal derfor bortskaffes ved alternative behandlingsmetoder. Der kan til enkelte anvendelsesområder anvendes andre blødgørere end ftalater. Til mange kabler er det teknisk muligt at anvende andre produkter end blød pvc, dog er prisen for de alternative kabler væsentligt højere.

10) Tagrender, nedløbsrør, stålplader og -profiler

Denne kategori foreslås at omfatte tagrender, nedløbsrør, som indeholder blød pvc og eventuelt ftalater. Stålplader og -profiler med en blød pvc-coating foreslås også at blive omfattet af afgiften.

Formålet med en afgift af disse varer er at give incitament til anvendelse af andre blødgørere end ftalater og andre materialet end pvc, da det er muligt at fremstille tagrender og nedløbsrør i andre materialer end pvc.

Stålplader, som er overfladebehandlet med plastisol, giver anledning til miljøproblemer ved genanvendelse af stålet. Ved genanvendelse udsættes stålet for termisk behandling i temperaturintervaller, der øger risikoen for dannelse af dioxiner.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgiften skal betales på grundlag af de satser, der er nævnt i bilag 2, og vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. dog *stk. 3-6*. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det er en betingelse for at betale afgiften på grundlag af de reducerede satser, der er nævnt i bilag 2, at den afgiftspligtige over for Skatteforvaltningen kan godtgøre, at en afgiftspligtig vare ikke indeholder ftalater. Det foreslås, at der vil skulle svares afgift af de nævnte varegrupper i bilag 1 indeholdende pvc og eventuelt ftalater. I tilfælde, hvor en vare er lavet af blød pvc, men der er anvendt en anden blødgører end ftalater, foreslås virksomhederne at kunne svare afgift til en reduceret sats, som er beregnet ud fra forventningerne til det gennemsnitlige pvc-indhold. I det tilfælde den afgiftspligtige virksomhed ikke vil kunne godtgøre, at en vare ikke indeholder ftalater, vil der skulle svares afgift efter reglerne om, at varen er blødgjort med ftalater.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.* at det er en betingelse, at den afgiftspligtige virksomhed overfor Skatteforvaltningen kan godtgøre vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. *stk. 2*. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, hvis vægten af pvc og eventuelle ftalater ikke kan godtgøres, vil der skulle betales afgift af varens nettovægt. Det foreslås at være valgfrit for den afgiftspligtige virksomhed, hvorvidt afgiftsgrundlaget vil være vægten af blød pvc eller varens nettovægt. Det vil være en fordel at svare efter varens nettovægt, hvis der ikke umiddelbart er kendskab til vægten af pvc, og vægten ikke umiddelbart kan bestemmes, og omkostningerne til opgørelse overstiger den øgede afgiftsbetaling. Afgiftsgrundlaget kan i stedet svares af vægten af de dele af en vare, som indeholder pvc og eventuelt ftalater. Det kan f.eks. være, at foret i en regnfrakke ikke vil skulle medregnes, eller at limen på klæbende folier ikke vil skulle medregnes. Vægten af pvc vil skulle dokumenteres gennem en leverandørerklæring eller fabrikanterklæring. Leverandørerklæringer vil normalt kunne accepteres som dokumentation ved administrationen af loven, men hvis en analyse konkret viser, at leverandørerklæringen ikke er korrekt, vil der ske afgiftsbetaling i overensstemmelse med de faktiske forhold og eventuelt efteropkrævning af afgiften.

Det bliver således op til den afgiftspligtige virksomhed at anvende den mest fordelagtige opgørelsesmetode.

Det foreslås i *stk. 4*, at der for tidsskriftkassetter, ringbind, brevordnere, charteks og plastlommer, betales afgift på grundlag af de satser, som er nævnt i bilag 2, og antallet af varer. Dermed foreslås der at skulle betales afgift af tidsskriftkassetter, ringbind, brevordnere, charteks og plastlommer i form af en stykafgift.

Det foreslås i *stk. 5*, at der for presenninger, betales afgift på grundlag af de satser, der er nævnt i bilag 2, og presenningens overfladeareal.

Det foreslås i *stk. 6*, at den afgiftspligtige vægt af gulvbelægning, væg- og loftbeklædninger, korkfliser samt tagrender og nedløbsrør, er varens nettovægt. For visse gulvbelægning, væg- og loftbeklædninger, korkfliser samt tagrender og nedløbsrør er der ved beregning af afgiftssatsen taget højde for, at den afgiftspligtige vare kan indeholde dele, som ikke er af lavet af pvc. For disse varer vil den afgiftspligtige vægt fortsat være varens nettovægt.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at for varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter bilag 1, men som indeholder en eller flere afgiftspligtige varer, der udgør mindst 10 pct. af den samlede vares vægt, og er

afgiftspligtige efter § 1, skal der svares afgift af den afgiftspligtige del af den samlede vare.

Dermed foreslås det, at der for sammensatte varer, der ikke direkte er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 1, hvor afgiftspligtige varer udgør mindst 10 pct. af varens samlede vægt, vil skulle svares dækningsafgift af den afgiftspligtige del af den samlede vare efter det foreslåede bilag 2. Det kan f.eks. ske ved import af et brusehoved påsat en slange. Der skal i dette tilfælde betales afgift af slangen efter bilag 2.

Det vil være op til virksomhederne at kunne godtgøre, hvorvidt en vare ikke indeholder mere end 10 pct. afgiftspligtige varer. Indeholder en vare mere end 10 pct. afgiftspligtige varer, skal virksomheden kunne godtgøre mængden af afgiftspligtige varer.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at den, som fremstiller varer, som er nævnt i bilag 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen. En virksomhed, der fremstiller varer omfattet af den foreslåede § 1, vil skulle registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, der modtager afgiftspligtige varer som er nævnt i bilag 1 fra udlandet med henblik på videresalg, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Dermed vil andre virksomheder, end dem som vil blive omfattet af den foreslåede stk. 1, kunne anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, når virksomheden modtager varer som nævnt i bilag 1 fra udlandet med henblik på videresalg. Herved gives der mulighed for, at grossister og mellemhandlere kan lade sig registrere som oplagshavere. Hvis en virksomhed ikke udnytter denne mulighed, vil virksomheden skulle lade sig registrere som varemottager, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder omfattet af stk. 1 eller 2 kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 6, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at den årlige periode skal være virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Det foreslås således, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, vil kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Bestemmelsen vil således omfatte virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode som 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Det foreslås i *stk. 4*, at der udstedes et bevis for registrering til oplagshaverne.

Til § 4

Det foreslås i § 4, at oplagshavere er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre oplagshavere at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg. Registrering som oplagshaver medfører, at virksomheden vil kunne have varer liggende på virksomhedens lager i uberigtiget stand, og at den kan modtage varer fra andre oplagshavere og fra udlandet, uden at der skal betales afgift ved modtagelsen. Dette gælder dog ikke for varer, som virksomheden selv forbruger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2. En oplagshavers forbrug af egne varer vil blive sidestillet med udlevering.

Der vil først skulle svares afgift ved udlevering fra oplagshaveren til en virksomhed, der ikke vil være registreret som oplagshaver, dvs. når afgiftspligtige varer overgår til forbrug. Med overgang til forbrug forstås, at varen udleveres fra oplaget til en kunde, ved forbrug hos oplagshaveren eller eventuelt overgår til et detailudsalg fra oplagshaveren.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at afgiftsperioden er måneden.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, jf. §§ 1 og 2, der er udleveret fra virksomheden.

Afgiften vil skulle betales af den mængde varer, som oplagshavere udleverer her i landet i løbet af måneden. Afgiften vil blive beregnet på grundlag af de i bilag 2 nævnte satser og mængden af de i § 1 nævnte varer indeholdende blød pvc og/eller ftalater.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en oplagshavers forbrug af egne varer sidestilles med udlevering. Dermed skal en virksomhed betale afgift af virksomhedens forbrug af egne varer. Forbrug af egne varer indbefatter også, at en virksomhed udtager uberigtigede varer og lader dem indgå i andre varer, som ikke er omfattet af § 2. Dette kan f.eks. være eget forbrug af tape til emballage eller en ledning, som sættes i et elektronisk færdigprodukt, som ikke vil være omfattet af § 2. Indkøber virksomheden ledninger til installation i virksomheden, vil dette falde under eget forbrug, og der skal svares afgift af ledningerne ved forbruget.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at eget forbrug omfatter ikke afgiftspligtige varer, der indgår i fremstillingen af anden afgiftspligtig vare, som er omfattet af §§ 1 eller 2, med henblik på videresalg. Eget forbrug omfatter derfor ikke afgiftspligtige produkter monteret med anden afgiftspligtig vare med henblik på videresalg.

Hvis en afgiftspligtig vare f.eks. består af to dele, som er særskilt afgiftspligtige, og hvor virksomheden producerer den ene del, men køber den anden del fra en anden producent, vil den indkøbte del i dette tilfælde ikke være omfattet af eget forbrug, og der vil ikke skulle svares afgift, før det samlede produkt udleveres fra virksomheden. En oplagshaver vil ikke skulle svare afgift, før de afgiftspligtige varer udleveres fra virksomheden. En oplagshaver, der f.eks. monterer en slange i forbindelse med et bruserhoved, og slangen udgør mere end 10 pct. af den samlede vægt, skal ikke svare afgift af slangen, før den samlede vare udleveres fra virksomheden.

Til § 7

Det foreslås i § 7, at der kan ske fradrag i en oplagshavers opgørelse af den afgiftspligtige mængde. En oplagshaver vil dermed have mulighed for at foretage visse fradrag i den mængde af afgiftspligtige varer, som skal opgøres i henhold til den foreslåede bestemmelse § 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der kan ske fradrag for varer, der leveres til en anden oplagshaver, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4. En oplagshaver vil have mulighed for at foretage fradrag for varer, der er afgiftspligtige i henhold til de foreslåede bestemmelser i §§ 1 og 2, når disse varer leveres til en anden oplagshaver, som modtager varerne med henblik på videresalg.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der kan ske fradrag for varer, der leveres til udlandet samt til forbrug om bord i skibe i udenrigsfart.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at der kan ske fradrag for varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand, forlis eller lignende. Det foreslås, at det vil skulle være muligt for en oplagshaver at foretage fradrag i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde, når der er tale om force majeure-tilfælde, eller hvis der f.eks. kunne være tale om brækevarer. Fradrag i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1, nr. 3, vil kræve en tilladelse fra Skatteforvaltningen, inden fraskrivning i den afgiftspligtige mængde kan foretages.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at der kan ske fradrag for varer, der returneres til virksomheden, såfremt køber dokumenterer varens pris inklusiv afgiften. En oplagshaver vil kunne få fradrag for varer, som bliver returneret til oplagshaveren. Fradraget vil være betinget af, at køberen af varerne i forbindelse med returneringen får tilbagebetalt beløbet, som køberen havde betalt for varerne. Dette tilbagebetalingsbeløb skal inkludere afgiften.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at der kan ske fradrag for varer, der udleveres fra virksomheden, og som der tidligere er svaret afgift af.

Det foreslås i *stk. 2*, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1 i den afgiftspligtige mængde, f.eks. krav om, at der af kontrolmæssige grunde skal føres et specifikt afgiftsregnskab over de forskellige afgiftspligtige varegrupper, krav til dokumentation for, at varen er gået tabt ved indbrud, formkrav til en anmodning om godtgørelse.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Momslovens § 36 giver i visse tilfælde fritagelse for moms ved indførsel og modtagelse fra tredjelande, herunder når der er toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., samt efter EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel.

Det foreslås i *stk. 2*, at varer, der leveres til diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., der er omfattet af toldlovens § 4, samt hertil knyttede personer, vil være fritaget for afgift.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. af de varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2. Dermed foreslås det, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, skal kunne få godtgørelse af den betalte afgift af varer, som virksomheden eksporterer. Det er dog en betingelse, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. Ved den årlige periode forstås virksomhedens regnskabsår. For nystiftede virksomheder hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at registrerede varemottagere uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode kan angive afgift af afgiftsberettigede varer, der er leveret til udlandet, og varer, der er omfattet af stk. 2, jf. § 13, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse. Dermed kan en registreret varemottager angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter angivelsesbestemmelsen. Det betyder, at den registrerede varemottager kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til Skatteforvaltningen. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra Skatteforvaltningen vil ske gennem den registrerede varemottagers skattekonto. Det årlige mindstebeløb på 500 kr. til den samlede årlige godtgørelse gælder ikke ved angivelse af det godtgørelsesberettigede beløb for varer leveret til udlandet. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen er samme ressourcemæssige hensyn som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Det foreslås i *stk. 2*, at Skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. af de varer, der indgår i andre varer, som ikke er omfattet af afgiftspligten, og den samlede vare eksporteres. En virksomhed kan meddeles godtgørelse for den betalte afgift ved eksport af varer, der ikke er afgiftspligtige, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, men som indeholder afgiftspligtige varer. Et eksempel kan være godtgørelse af afgiften for en ledning, som er monteret på en lampe, hvor lampen eksporteres. Det er dog en betingelse, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan meddele montagevirksomheder godtgørelse af den betalte afgift på montagespild, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. og montagespildet afleveres til et godkendt oparbejdningsanlæg eller et godkendt deponi. Skatteforvaltningen vil dermed kunne godtgøre en montagevirksomheds betalte afgift for montagespild.

Godtgørelsen vil være betinget af, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr., og at montagespildet afleveres til et godkendt oparbejdningsanlæg eller et godkendt deponi. Det er også en betingelse for godtgørelsen, at montagevirksomheden udsorterer montagespildet. Et godkendt oparbejdningsanlæg kan eksempelvis være et shredderanlæg med en miljøgodkendelse. Denne mulighed for godtgørelse er indført for at begrænse konkurrenceforvridningen for danske montagevirksomheder, så der kun er svaret afgift, af den vare, som er monteret i andre varer.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at ved montagevirksomheder forstås virksomheder, som monterer afgiftspligtige varer i ikkeafgiftspligtige varer, f.eks. montering af en ledning på en lampe. Ved

montagespild forstås fraklip o. lign. fra montagen.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter ved afgiftsgodtgørelse. Denne bemyndigelse tænkes nærmere udmøntet i form af regler for dokumentation af mængder m.v.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer samt udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer. En registreret oplagshaver, som er en fremstillingsvirksomhed, vil skulle føre regnskab med dens tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Det foreslås også, at virksomhederne vil skulle føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomhederne skal regnskabsmæssigt holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer. Det vil dermed ikke være nødvendigt for virksomhederne fysisk at holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer, så længe en virksomhed regnskabsmæssigt kan holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Det foreslås i *stk. 2*, at andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang af de uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af de afgiftspligtige varer. Registrerede oplagshavere vil skulle føre regnskab med deres tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder omfattet af § 3, stk. 3, og § 13, stk. 4, løbende skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at den årlige periode skalskal være virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Virksomheder, der vil blive omfattet af bagatelgrænsen på 10.000 kr., foreslås således at skulle føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning. Hensynet bag dette er at gøre det muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for oplagshaveres regnskabsførelse. Herved bemyndiges Skatteforvaltningen til at fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelse af varer, der er eksporteret. Denne bemyndigelse tænkes nærmere udmøntet i krav til dokumentation for mængden af eksporterede varer og størrelsen af den betalte afgift m.v.

Til § 11

Opkrævningsloven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til

Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 1.

Opkrævningsloven indeholder i kapitel 2 regler om afregningen af disse skatter og afgifter m.v. I opkrævningslovens § 2, stk. 1, bestemmes, at afregningsperioden (afgiftsperioden) er kalendermåneden. For hver afgiftsperiode og hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, der følger af reglerne i den enkelte skatte- eller afgiftslov. Angivelser vedrørende de i bilag 1, liste A, nævnte love skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. § 2, stk. 2, 1. pkt. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en lørdag, søndag eller helligdag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. § 2, stk. 3. Skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. § 2, stk. 4.

Angivelser efter § 2 skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, jf. § 3, stk. 1, men Skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at angivelse indgives ved elektronisk dataoverførsel, og skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for sådanne angivelser, jf. § 3, stk. 2. I bekendtgørelse nr. 731 af 21. juni 2013 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. er det i § 1, stk. 1, fastsat, at skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningslovens § 2, skal angives digitalt ved brug af de digitale kanaler, som Skatteforvaltningen anviser.

Hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan den fastsætte virksomhedens tilsvaret af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, der skal betales senest 14 dage efter påkrav, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. og 3. pkt. For en sådan foreløbig fastsættelse skal virksomheden betale en afgift på 800 kr., jf. § 4, stk. 2. Hvis en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvaret af skatter eller afgifter m.v., kan Skatteforvaltningen efter forudgående varsel herom inddrage den registrering, som virksomheden har hos Skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser, jf. § 4, stk. 3. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget efter stk. 3, hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 4.

Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter opkrævningslovens § 18 a, indtil påbuddet efterleves, jf. § 4 a, stk. 1.

Konstaterer Skatteforvaltningen, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse, således at virksomheden har betalt for lidt, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav, jf. opkrævningslovens § 5, stk. 1. Hvis størrelsen af det tilsvaret, som påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen ansætte virksomhedens tilsvaret skønsmæssigt, jf. § 5, stk. 2.

Opkrævningslovens §§ 5 a-5 g indeholder regler om revisorpålæg. Skatteforvaltningen kan således – medmindre virksomheden er under rekonstruktions- eller konkursbehandling, jf. opkrævningslovens § 5 a, stk. 3 – efter § 5 a, stk. 1, træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen

af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, hvis 1) virksomheden ikke har udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, eller hvis 2) størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, jf. opkrævningslovens § 6.

Efter opkrævningslovens § 8, stk. 1, kan Skatteforvaltningen, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt, meddele fritagelse for betaling af 1) afgift for foreløbig fastsættelse af tilsvarende efter § 4, stk. 2, 2) gebyr efter § 6, 3) renter efter § 7 samt 4) renter efter § 16 c, stk. 1 og 2.

Opkrævningslovens § 11 indeholder regler om den sikkerhed, der, hvis visse objektive og subjektive betingelser er opfyldt, kan afkræves en allerede registreret virksomhed, jf. stk. 1, eller en virksomhed, der skal registreres, jf. stk. 2. Hvis en virksomhed ikke stiller sikkerhed som påkrævet, inddrages eller nægtes registreringen, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 9. Efter § 11, stk. 12, hæfter ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter eller indleder driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, personligt, ubegrænset og solidarisk for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed.

Opkrævningslovens § 12 indeholder regler om Skatteforvaltningens udbetaling af negative tilsvarende og beløb, som en virksomhed fejlagtigt har betalt for meget, jf. stk. 1. Sådanne beløb skal udbetales senest 3 uger efter den rettidige modtagelse af angivelsen eller den dag, hvor virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller hvor Skatteforvaltningen selv har konstateret fejlen, jf. stk. 2. Fristen for udbetaling af negative tilsvarende kan dog ifølge stk. 3 suspenderes, hvis Skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke kan foretage kontrol af angivelsen. Suspensionen varer, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skatteforvaltningen kan ligeledes, hvis det skønnes, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, afbryde udbetalingsfristen eller stille krav om sikkerhedsstillelse, indtil virksomhedens forhold er undersøgt. Beløb, der skulle have været udbetalt efter stk. 1, kan ifølge stk. 4 tilbageholdes, såfremt angivelser vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet. Krav på tilsvarende og eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen af beløb efter stk. 1, selv om kravet ikke er forfaldent. Beløb efter stk. 1 kan ligeledes tilbageholdes, såfremt virksomheden ikke rettidigt har afgivet oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2. Negative tilsvarende efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i kapitel 5 om skattekontoen, kan efter stk. 5 alene udbetales, hvis det negative tilsvarende modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt.

Krav på udbetalinger efter opkrævningslovens § 12 kan ikke overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører, og aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige, jf. opkrævningslovens § 13, stk. 1. Overdragelser efter stk. 1 kan ifølge stk. 2 ikke overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

Opkrævningslovens kapitel 5 indeholder regler om skattekontoen, der skal anvendes ved ind- og udbetalinger fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger, offentlige myndigheder og

institutioner m.v. Disse betalinger, der bl.a. vedrører skatter og afgifter omfattet af § 1, stk. 1 og 2, indgår i en samlet saldoopgørelse (skattekontoen) efter reglerne i kapitel 5, jf. opkrævningslovens § 16.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 1, er det bestemt, at ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. omfattet af § 16 modregnes automatisk efter et saldoprincip, og at meddelelse om modregning fremgår af skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres ifølge § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) ifølge § 16 a, stk. 4, saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet.

Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 4 påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 6, er det bestemt, at tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter opkrævningslovens § 12, der omhandler Skatteforvaltningens udbetaling til virksomheden af bl.a. negativ moms og tilbagebetaling af beløb, der er indbetalt ved en fejl, jf. stk. 1.

Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 7.

Hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8.

Beløb, der ikke betales rettidigt til skattekontoen, forrentes efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, er det bestemt, at hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en

debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, er det bestemt, at en kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan højst udgøre 200.000 kr., idet den dog til og med den 1. april 2021 udgør 100 mia. kr., jf. § 11, nr. 3, i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr. Virksomheder kan dog anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Denne frist kan ikke afbrydes eller suspenderes.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgifts krav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Opkrævningslovens kapitel 6 indeholder i §§ 17-19 straffe- og sanktionsbestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplagshavere og registrerede varemodtagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde fradrages varer, der er fritaget for afgiftspligt. Nogle fradrag vil en virksomhed kunne foretage umiddelbart, mens virksomheden i andre tilfælde, f.eks. fradrag efter lovens § 7, stk. 1, nr. 3, vil skulle søge om tilladelse hos Skatteforvaltningen til at foretage fradraget.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at angivelse og betaling sker efter reglerne i opkrævningsloven, hvilket for registreringspligtige virksomheder m.v. allerede følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, hvorefter opkrævningsloven gælder for skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke i anden lovgivning er fastsat særlige bestemmelser. Det betyder bl.a., at angivelses- og betalingsfristerne i opkrævningslovens § 2 vil skulle finde anvendelse, og at der vil kunne foretages en foreløbig fastsættelse af afgiften, jf. opkrævningslovens § 4, ligesom der efter opkrævningslovens § 5, stk. 1, vil kunne foretages en efteropkrævning, hvis en urigtig angivelse har ført til betaling af for lavt et beløb, mens der efter opkrævningslovens § 5, stk. 2, vil kunne foretages en skønsmæssig fastsættelse af tilsvaret, hvis det ud fra virksomhedens regnskaber ikke er muligt for Skatteforvaltningen at opgøre det korrekte tilsvarende. Betalinger vil desuden skulle ske til skattekontoen i medfør af reglerne i kapitel 5.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af EU-landenes afgiftsområde, skal svares afgift ved indførslen, jf. dog §§ 4 og 8. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiften skal afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2. Dette medfører, at der vil skulle betales afgift af afgiftspligtige varer på tidspunktet for indførsel af varen her i landet, hvis varen bliver indført fra steder uden for EU og fra områder, der ikke er omfattet af EU-landenes afgiftsområde.

Det foreslås i *stk. 2*, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 13 tilsvarende anvendelse. Dermed foreslås, at virksomheder, der importerer varer fra tredjelande, og som er importørregistreret efter toldlovens § 29, vil skulle afregne afgift på samme måde som ikke-registrerede varemottagere. Andre, der importerer varer fra tredjelande, foreslås at skulle afregne efter toldlovens kapitel 4.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der i andre tilfælde end de i § 12 nævnte tilfælde skal svares afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog §§ 4 og 8. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet skal en virksomhed anmelde sig hos Skatteforvaltningen som registreret varemottager. En virksomhed, der mottager varer fra andre EU-lande, vil således inden varenes afsendelse skulle anmelde sig som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen. Ikke-registrerede mottagere af varer fra EU-lande vil skulle angive afgiften ved mottagelsen af varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at de i stk. 1 nævnte registrerede varemottagere efter udløb af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, som virksomheden har mottaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at angivelse og betaling sker efter reglerne i opkrævningsloven, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11.

Det betyder bl.a., at angivelses- og betalingsfristerne i opkrævningslovens § 2 skal finde anvendelse. Registrerede varemottagere skal således angive mængden af alle de varer, de har mottaget i en måned, senest den 15. i den følgende kalendermåned, jf. § 2, stk. 2, 1. pkt., om angivelser vedrørende de i bilag 1, liste A, nævnte love, der foreslås udvidet med pvc-afgiftsloven. Det er datoen for en vares fysiske mottagelse i virksomheden, der vil afgøre, i hvilken måned beløbet skal medregnes. Der kan foretages en foreløbig fastsættelse af afgiften, jf. opkrævningslovens § 4, ligesom der efter opkrævningslovens § 5, stk. 1, kan foretages en efteropkrævning, hvis en urigtig angivelse har ført til betaling af for lavt et beløb, mens der efter opkrævningslovens § 5, stk. 2, kan foretages en skønsmæssig fastsættelse af tilsvaret, hvis det ud fra virksomhedens regnskaber ikke er muligt for Skatteforvaltningen at opgøre det korrekte tilsvaret. Betalinger vil desuden skulle ske til skattekontoen i medfør af reglerne i kapitel 5.

Det foreslås i *stk. 3*, at angivelse og betaling for varemottagere i de i stk. § 12 nævnte tilfælde sker efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4. Det vil sige, at afgiften vil skulle angives og indbetales senest ved mottagelsen af varerne, og at angivelsen skal være underskrevet af varemottageren.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en virksomhed kan undlade at lade sig registrere som varemottager og undlade at betale afgift ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter *stk. 1*, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Der indføres således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder vil skulle lade sig registrere som varemottagere og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Virksomheden vil dog fortsat skulle føre regnskab over mængden af afgiftspligtige indførte og modtagne varer, så virksomheden overfor Skatteforvaltningen kan godtgøre, at bagatelgrænsen ikke er overskredet. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, *stk. 2*, beregnes den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan pålægge registrerede varemottagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Skatteforvaltningen kan også pålægge varemottageren at betale afgiften ved varernes modtagelse. Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i 1. pkt. vil have mulighed for at pålægge en registreret varemottager at angive afgiftstilsvaret ved varernes modtagelse frem for senest den 15. i kalendermåneden efter udløbet af afregningsperioden i det tilfælde, hvor en varemottager gentagne gange ikke har betalt afgift rettidigt. Skatteforvaltningen vil efter den foreslåede bestemmelse i 2. pkt., også have mulighed for at pålægge den registrerede varemottager at betale afgiftstilsvaret ved varernes modtagelse frem for senest ved udløbet af afgiftsperioden.

Det foreslås i *stk. 6*, at den foreslåede bestemmelse i § 10, *stk. 2*, om, at andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer samt udlevering og forbrug af de afgiftspligtige varer, tilsvarende finder anvendelse for registrerede varemottagere. Dermed vil registrerede varemottagere efter den foreslåede bestemmelse skulle føre regnskab over deres tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 7*, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for varemottageres regnskabsførelse. Herved bemyndiges Skatteforvaltningen til at fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse varemottageres regnskabsførelse.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at opkrævningslovens § 9, *stk. 2 og 3*, tilsvarende finder anvendelse på virksomheder, der medbringer afgiftspligtige varer fra andre EU-lande til brug i egen virksomhed. Det vil sige, at virksomheden, der medbringer afgiftspligtige varer fra andre EU-lande til brug i egen virksomhed, vil skulle angive og indbetale afgift senest ved indførelsen af varerne, og at angivelsen skal være underskrevet af virksomheden.

Til § 15

Bestemmelserne i § 15 har til formål til at sikre, at Skatteforvaltningen kan foretage kontrol med lovens overholdelse, idet Skatteforvaltningen i henhold til bestemmelserne bl.a. vil kunne kontrollere oplysninger om, hvilke mængder af afgiftspligtige varer, der er købt, solgt og overført fra udlandet, danske virksomheder imellem og fra virksomheder til ikkeregistrerede virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af § 3 eller 13, stk. 1, 2. pkt., eller har købt, leveret eller transporteret afgiftspligtige varer. Skatteforvaltningen har adgang til at efterse virksomhedernes varebeholdning, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale og korrespondance m.v., der er relevante for kontrollen af lovens overholdelse.

Med bestemmelsen vil Skatteforvaltningen kunne foretage kontrol hos de af bestemmelsen omfattede virksomheder, såfremt det anses for nødvendigt for kontrollen med lovens overholdelse, f.eks. fordi virksomhederne ikke har imødekommet en anmodning fra Skatteforvaltningen om at indsende oplysninger i henhold til de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 3-5.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer i henhold til de foreslåede bestemmelser i §§ 1 og 2, skal lade sig registrere som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Andre virksomheder, som modtager varer fra udlandet med henblik på videresalg, kan lade sig registrere som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, 2. pkt., at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal, før varernes afsendelse, lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som varemottagere.

Virksomheder, der har købt, leveret eller transporteret varer, vil være virksomheder, der som køber eller leverandør har handlet med afgiftspligtige varer, eller virksomheder, herunder virksomheder, der driver erhverv med transport af varer, der har transporteret varer, der er afgiftspligtige i henhold til § 1 og 2.

Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registeret efter de foreslåede bestemmelser i § 3 eller § 13, stk. 1, 2. pkt., men der foreligger en formodning for, at virksomhederne er registreringspligtige efter disse bestemmelser, vil disse virksomheder også være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 15. Tilsvarende vil virksomheder, som Skatteforvaltningen har en formodning for i henhold til den øvrige skatte- og afgiftslovgivning driver uregistreret virksomhed, og som køber, leverer eller transporterer afgiftspligtige varer, være omfattet. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget.

Skatteforvaltningen vil ved kontrollen have adgang til virksomhedernes forretningslokaler og andre lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af den afgiftspligtige virksomhed. Skatteforvaltningen vil alene have adgang til lokaler, som alene anvendes til privat bolig, såfremt der foreligger udtrykkelig tilladelse den eller de personer, der har bopæl på adressen.

Skatteforvaltningen vil skulle foretage en vurdering af, om adgangen er nødvendig for kontrollen

med lovens overholdelse. Det følger heraf, at der som udgangspunkt vil skulle foretages kontrol hos den eller de afgiftspligtige virksomheder, som kontrollen vedrører, før der sker en eventuel kontrol hos tredjemand. Det er mindre indgribende at rette henvendelse til den afgiftspligtige først, og samtidig tilgodeses hensynet til, at den afgiftspligtige eventuelt ikke ønsker tredjemand involveret i en kontrolsag. Der er således skærpede krav til væsentlighed og proportionalitet, når tredjemand skal afgive oplysninger.

Desuden indebærer nødvendighedskravet, at bestemmelsen i § 15, stk. 1, vil kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 3, 4 eller 5, om indsendelse af oplysninger efter anmodning, eller såfremt det ikke har været muligt at modtage de pågældende oplysninger efter en anmodning i henhold til de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 3, 4 eller 5.

Hvis et virksomhedsbesøg skønnes nødvendigt, vil det skulle tilstræbes, at kontrolbesøget ikke hindrer virksomheden i at udføre sin daglige virksomhed. Desuden vil det skulle tilstræbes, at virksomhedsbesøg foretages efter forudgående aftale med virksomheden og i samarbejde med denne. Uanmeldte kontrolbesøg bør således alene kunne foretages, hvis det skønnes, at formålet med kontrollen kan forspildes ved en forudgående varsel. I normalsituationen vil kontrollen skulle varsles og foretages efter aftale mellem virksomheden og Skatteforvaltningen, hvilket også vil gøre det lettere for virksomheden at finde det rigtige materiale frem. Denne aftale vil også omfatte, om kontrollen skal ske ved indsendelse af regnskabsmateriale m.v. eller ved besøg i virksomheden.

Skatteforvaltningen vil skulle fremvise behørig legitimation i forbindelse med et kontrolbesøg. Af legitimationen vil det skulle fremgå, hvem den pågældende er, samt at denne repræsenterer Skatteforvaltningen.

Efter bestemmelsen vil Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrollen have adgang til at efterse varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Afgørende for, om Skatteforvaltningen har adgang til materialet vil være, om materialet har betydning for kontrollen med lovens overholdelse.

Bogføringslovens § 3 definerer, hvad der anses som regnskabsmateriale, og Erhvervsstyrelsens bogføringsvejledning uddyber og eksemplificerer, hvad regnskabsmateriale omfatter. Som regnskabsmateriale anses registreringer, herunder transaktionssporet, eventuelle beskrivelser af bogføringen, herunder aftaler om elektronisk dataudveksling, eventuelle beskrivelser af systemer til at opbevare og fremfinde opbevaret regnskabsmateriale, bilag og anden dokumentation, oplysninger i øvrigt, som er nødvendige for kontrolsporet, regnskaber, som kræves udarbejdet i henhold til lovgivning, og eventuelle revisionsprotokoller. Medmindre andet fremgår af lovgivningen i øvrigt, omfatter et regnskab også eventuelle årsberetninger og lignende, der er knyttet til regnskabet.

Skatteforvaltningen vil have adgang til materialet, uanset hvilken form materialet ligger i, og der foreslås også at skulle være adgang til materiale, der foreligger i elektronisk form, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 7, og bemærkningerne hertil nedenfor.

Der vil kunne være personoplysninger – f.eks. om en person, der er ansat i virksomheden – i det materiale, som er relevant for kontrollen, og som Skatteforvaltningen derfor har krav på at få efter skattekontrolloven. Indsamling af personoplysninger af relevans for skattekontrollen vil kunne

indsamles, såfremt de opfylder databeskyttelsesforordningens regler, men den ansatte vil ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 14 skulle underrettes af Skatteforvaltningen om indsamlingen (registreringen) af oplysningerne.

Skatteforvaltningens kontrol i henhold til bestemmelsen vil skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhedernes indehavere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde Skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i *stk. 1* omhandlede eftersyn.

Bestemmelsen vil medføre, at alle ansatte som udgangspunkt vil have en pligt til at yde Skatteforvaltningen vejledning og hjælp ved kontrollen.

Retssikkerhedslovens § 10, *stk. 1*, indeholder et forbud mod selvinkriminering. Hvis der under et kontrolbesøg i virksomheden opstår en konkret mistanke om, at virksomheden har begået en strafbar lovovertrædelse, vil Skatteforvaltningen således skulle afstå fra at benytte en oplysningspligt over for den mistænkte.

Det fremgår af bemærkningerne til retssikkerhedsloven, at forbuddet mod selvinkriminering omfatter den juridiske person som sådan, dvs. enhver fysisk person med tilknytning til den juridiske person f.eks. dennes ansatte. For ansatte i enkeltmandsvirksomheder sker der derimod ikke identifikation med virksomheden, så de vil ikke være undtaget fra oplysningspligten.

Det foreslås i *stk. 3*, at det i *stk. 1* nævnte materiale på Skatteforvaltningens anmodning skal udleveres eller indsendes til denne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de virksomheder, som nævnes i den foreslåede bestemmelse i 15, *stk. 1*, efter anmodning fra Skatteforvaltningen vil skulle indsende materiale som nævnes i den foreslåede bestemmelse i § 15, *stk. 1*, til Skatteforvaltningen. Vedrørende virksomheder og materiale, som nævnes i den foreslåede bestemmelse i § 15, *stk. 1*, henvises til bemærkningerne ovenfor til denne bestemmelse.

Virksomhederne vil være pligtige til at indsende materialet, uanset om anmodningen fremsendes efter et kontrolbesøg, der er foretaget i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 15, *stk. 1*, hos virksomhederne, eller uden at der er foretaget et sådant kontrolbesøg forud for anmodningen.

Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registrerede efter de foreslåede bestemmelser i § 3 eller § 13, *stk. 1, 2. pkt.*, men der foreligger en formodning for, at virksomhederne er registreringspligtige efter disse bestemmelser, vil disse virksomheder også være omfattet. Tilsvarende vil virksomheder, som Skatteforvaltningen har en formodning for i henhold til den øvrige skatte- og afgiftslovgivning driver uregistreret virksomhed, og som køber, leverer eller transporterer afgiftspligtige varer eller medbringer afgiftspligtige varer fra andre EU-lande til brug i egen virksomhed, være omfattet. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget.

En anmodning om indsendelse af materiale vil skulle konkretiseres. Skatteforvaltningen vil skulle gøre det klart, hvad formålet med materialeindkaldelsen er, og der vil skulle være en konkret formodning for, at det materiale, der begæres udleveret, har betydning for kontrollen med overholdelse af bestemmelser i loven. Skatteforvaltningen vil skulle redegøre for, at der mangler relevante oplysninger, og at Skatteforvaltningen vil kunne forvente at finde disse oplysninger i de ønskede dokumenter. Et krav om konkret formodning er med til at sikre, at virksomhederne ikke bliver bedt om at udlevere irrelevant materiale, men at Skatteforvaltningen alene anmoder om oplysninger, der er relevante og nødvendige for sagsbehandlingen.

Der vil som udgangspunkt skulle rettes henvendelse til den afgiftspligtige, som kontrollen vedrører, om de ønskede oplysninger, før der rettes henvendelse til tredjemand. Det er mindre indgribende at rette henvendelse til den afgiftspligtige først, og samtidig tilgodeses hensynet til, at den afgiftspligtige eventuelt ikke ønsker tredjemand involveret i en kontrolsag.

Skatteforvaltningens kontrol i henhold til bestemmelsen vil skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder på anmodning skal meddele Skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der har indkøbt afgiftspligtige varer til virksomheden, vil skulle indsende oplysninger herom til Skatteforvaltningen, hvis Skatteforvaltningen anmoder herom.

Pligten vil gælde alle virksomheder, der har indkøbt afgiftspligtige varer til virksomheden. Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registreret i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen, vil disse virksomheder også være omfattet. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget.

Med oplysninger menes alle oplysninger, der vedrører virksomhedens indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden. Der kan således være tale om regnskabsmateriale, herunder bilag vedrørende indkøb af varerne, men også materiale, der vedrører transport af de pågældende varer.

Virksomhederne vil være pligtige til at indsende materialet, uanset om anmodningen fremsendes efter et kontrolbesøg, der er foretaget i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, hos virksomhederne, eller uden at der er foretaget et sådant kontrolbesøg forud for anmodningen.

En anmodning om indsendelse af materiale vil skulle konkretiseres. Skatteforvaltningen vil skulle gøre det klart, hvad formålet med materialeindkaldelsen er, og der vil skulle være en konkret formodning for, at det materiale, der begæres udleveret, har betydning for kontrollen med overholdelse af bestemmelser i loven. Skatteforvaltningen vil skulle redegøre for, at der mangler relevante oplysninger, og at Skatteforvaltningen vil kunne forvente at finde disse oplysninger i de ønskede dokumenter. Et krav om konkret formodning er med til at sikre, at virksomhederne ikke bliver bedt om at udlevere irrelevant materiale, men at Skatteforvaltningen alene anmoder om

oplysninger, der er relevante og nødvendige for sagsbehandlingen.

Skatteforvaltningens kontrol i henhold til bestemmelsen vil skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed har begået en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at leverandører af afgiftspligtige varer på anmodning skal meddele Skatteforvaltningen oplysninger om deres leverancer til virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der leverer afgiftspligtige varer, vil skulle indsende oplysninger om deres leverancer til virksomheder, såfremt Skatteforvaltningen anmoder herom.

Pligten vil gælde alle virksomheder, der har leveret afgiftspligtige varer til virksomheder. Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registreret i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen, vil disse virksomheder også være omfattet. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget.

Med oplysninger menes alle oplysninger, der vedrører virksomhedens leverancer af varer til virksomheder. Der kan således være tale om regnskabsmateriale, herunder bilag vedrørende salg af varerne, men også materiale, der vedrører transport af de pågældende varer.

Virksomhederne vil være pligtige til at indsende materialet, uanset om anmodningen fremsendes efter et kontrolbesøg, der er foretaget i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, hos virksomhederne, eller uden at der er foretaget et sådant kontrolbesøg forud for anmodningen.

En anmodning om indsendelse af materiale vil skulle konkretiseres. Skatteforvaltningen vil skulle gøre det klart, hvad formålet med materialeindkaldelsen er, og der vil skulle være en konkret formodning for, at det materiale, der begæres udleveret, har betydning for kontrollen med overholdelse af bestemmelser i loven. Skatteforvaltningen vil skulle redegøre for, at der mangler relevante oplysninger, og at Skatteforvaltningen vil kunne forvente at finde disse oplysninger i de ønskede dokumenter. Et krav om konkret formodning er med til at sikre, at virksomhederne ikke bliver bedt om at udlevere irrelevant materiale, men at Skatteforvaltningen alene anmoder om oplysninger, der er relevante og nødvendige for sagsbehandlingen.

Skatteforvaltningens kontrol i henhold til bestemmelsen vil skulle ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven, herunder bestemmelserne i retssikkerhedslovens § 10, hvorefter myndigheder ikke har adgang til at anvende oplysningspligter i tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en borger eller virksomhed, som kontrollen vedrører, har begået en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af afgiftspligtige varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere.

Det kan f.eks. være kontroller, der gennemføres sammen med Toldstyrelsen ved grænsepassage eller vejkontroller, der gennemføres sammen med politi og Motorstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 7*, at i det omfang oplysningerne, som er nævnt i *stk. 1*, er registreret elektronisk, omfatter Skatteforvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil. Skatteforvaltningen vil således have adgang til materiale, der foreligger i elektronisk form og til på stedet at gennemgå registreringerne i virksomhedens systemer.

Efter bogføringslovens § 15, *stk. 1*, kan en offentlig myndighed, der i henhold til anden lovgivning har ret til at kræve indsigt i den bogføringspligtiges regnskabsmateriale, forlange, at den bogføringspligtige vederlagsfrit stiller alt, som er nødvendigt til fremfinding og læsning af regnskabsmaterialet, til disposition. Reglen i bogføringslovens § 15, *stk. 1*, vil finde anvendelse, når Skatteforvaltningen under en kontrol i virksomheden efter den foreslåede bestemmelse i § 15, *stk. 1*, skal have adgang til det af bestemmelsen omfattede materiale.

Efter bogføringslovens § 15, *stk. 33*, kan myndigheden endvidere forlange, at regnskabsmateriale, der opbevares i elektronisk form, udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat til myndigheden. Tidligere kunne myndigheden kun forlange at få regnskabsmaterialet udleveret i klarskrift, det vil sige på papir.

Ved lov nr. 55 af 27. januar 2015 om ændring af bogføringsloven (Opbevaring af regnskabsmateriale m.v.) er reglerne i bogføringslovens § 12 om opbevaring af regnskabsmateriale endvidere ændret, så regnskabsmateriale i elektronisk form kan opbevares i udlandet uden forudgående ansøgning eller anmeldelse til offentlige myndigheder, hvis virksomheden opfylder en række nærmere fastsatte krav, herunder at regnskabsmaterialet opbevares i overensstemmelse med bogføringsloven, at virksomheden til enhver tid kan fremskaffe materialet og give adgang til det, at virksomheden opbevarer systembeskrivelser og nødvendige adgangskoder her i landet, og at virksomheden sørger for, at regnskabsmaterialet kan udskrives i klarskrift eller stilles til rådighed i et anerkendt filformat.

Kravet om adgang kan opfyldes ved, at virksomheden giver online-adgang til det elektroniske regnskabsmateriale, således at offentlige myndigheder til enhver tid her i landet via f.eks. en computer med adgang til internettet kan få adgang til materialet. Det er i så fald uden betydning, om den server, regnskabsmaterialet opbevares på, fysisk er placeret her i landet eller i udlandet. Det samme gælder, hvis virksomheden anvender en cloud-løsning, hvor serverens fysiske placering ikke er kendt.

Skatteforvaltningens adgang til elektronisk opbevaret regnskabsmateriale vil ikke give hjemmel til at foretage dataspejling. Ved dataspejling tages der en fuldstændig kopi af alle data, der findes på f.eks. en harddisk, herunder slettede filer. Skatteforvaltningen kunne herved få adgang til og medtage en række oplysninger, som ikke er relevante for kontrollen, herunder følsomme personoplysninger, hvilket kan være i strid med både den foreslåede bestemmelse og databeskyttelsesforordningen.

Skatteforvaltningen vil kunne benytte såkaldt dataanalyse ved kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 15, *stk. 1*, af virksomheders elektroniske regnskabsmateriale. Ved dataanalyse foretages en analyse af indholdet af virksomhedens datamedier i virksomhedens lokaler. Dataanalyse vil kunne foregå på virksomhedens datamedier eller på IT-udstyr, som

Skatteforvaltningen medbringer, og kun elektroniske dokumenter, der vurderes at være relevante for kontrolsagen, medtages fra virksomheden. Elektroniske dokumenter vil kunne være korrespondance (f.eks. e-mails), kontrakter, fakturaer, udgiftsbilag og andre dokumenter, som ikke indgår i en virksomheds elektroniske bogføringssystem, men som vurderes at være relevante for kontrollen. Disse dokumenter vil heller ikke kunne håndteres i almindelige it-revisionsværktøjer, som f.eks. ACL, Idea og Excel. Hvis der ved dataanalysen findes relevante dokumenter til kontrolsagen, vil disse blive markeret. Udpegning af relevante dokumenter vil også kunne ske efter virksomhedens anvisning. Der vil således udelukkende være tale om en elektronisk gennemgang af indholdet af virksomhedens datamedier, og kun relevante dokumenter vil blive kopieret og forlade virksomheden. Virksomheden vil modtage en elektronisk kopi af det kopierede og en elektronisk dokumentliste, inden kontrollen afsluttes. Virksomheden eller dennes repræsentanter har under hele forløbet mulighed for at kommentere og drøfte relevansen af de udvalgte dokumenter. Brug af specielle it-værktøjer sikrer, at der ikke kan ske utilsigtede ændringer på virksomhedens datamedier, f.eks. sletning af dokumenter, og giver samtidig virksomheden en garanti for, at autenciteten af dokumenterne bevares, da det ikke efterfølgende vil være muligt at ændre dokumenternes indhold, metadata m.v. It-værktøjerne sikrer den sammenhæng virksomheden, at det materiale, der indgår i Skatteforvaltningens kontrolsag, er en eksakt kopi af det originale dokument.

Virksomheden er efter bogføringsloven forpligtet til at stille alt, hvad der er nødvendigt til at fremfinde og læse regnskabsmateriale, til rådighed. Det betyder, at virksomheden under en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, vil skulle stille samtlige hjælpemidler, der er nødvendige, til rådighed, herunder oplysning om brugeridentifikation eller password, der er en betingelse for anvendelsen af hjælpemidlerne og systemerne.

Skatteforvaltningen vil ikke under en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, kunne koble sit eget it-udstyr til virksomhedens udstyr, hvis virksomheden ikke giver tilladelse hertil. Skatteforvaltningen må i så fald nøjes med at få adgang via virksomhedens systemer og enten få materialet udskrevet på papir eller få en elektronisk kopi, f.eks. på et krypteret USB-stik. Skatteforvaltningen vil ikke uden virksomhedens samtykke kunne medtage originalt fysisk materiale. Der vil i givet fald være tale om beslaglæggelse, der skal ske efter retsplejelovens regler og fordrer politiets og domstolenes mellemkomst.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol efter § 15 er berettiget til at foretage enhver undersøgelse af varerne, der er nødvendig for at undersøge deres beskaffenhed. Bestemmelsen indebærer, at Skatteforvaltningen vil blive bemyndiget til i forbindelse med en kontrol i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 15 at udtage stikprøver til kontrol. Den foreslåede afgifts specielle udformning nødvendiggør bestemmelser om udtagelse af stikprøver. Inden for de enkelte varegrupper, som er omfattet af afgiften, vil der både være varer, som er omfattet af afgiften og varer, som ikke er omfattet af afgiften. For nogle varer kan det umiddelbart ses, om den er omfattet af afgiften, for andre kan det være vanskeligt, og en analyse af varens sammensætning kan være en nødvendighed.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at varemottageren eller varefremstilleren er berettiget til efter undersøgelsens afslutning på begæring at få de udtagne prøver tilbageleveret, i det omfang de ikke er medgået ved undersøgelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at ved fastsættelsen af størrelsen af det beløb, der påhviler de angivne varer i afgift, kan den del af varerne, der er udtaget som prøver af Skatteforvaltningen, ikke fradrages i den angivne mængde eller værdi.

Skatteforvaltningen vil skulle dække analyseomkostninger, men ikke et eventuelt tab, hvis varen beskadiges eller går tabt. Bestemmelserne vedrørende udtagelse af stikprøver følger af § 44 i bekendtgørelse nr. 403 af 3. maj 2012 om toldbehandling. Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* vil der blive indført hjemmel til analyse af varer, hvor det ikke umiddelbart kan afgøres, om en vare er omfattet af afgiften, samt kontrol af afgiftsgrundlaget.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at såfremt Skatteforvaltningen har besluttet kun at undersøge en del af de angivne varer, anvendes resultaterne af den delvise undersøgelse på alle varer, der er anført under den pågældende varepost i den afgiftspligtiges regnskab. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at varemottageren eller varefremstilleren dog kan anmode om en supplerende undersøgelse af varerne, såfremt det kan sandsynliggøres, at resultatet af den delvise undersøgelse ikke kan anvendes på resten af de angivne varer.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at det påhviler varemottageren eller varefremstilleren eller den, som handler på varemottagerens eller varefremstillerens vegne, at udføre det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (op- og indpakning, opvejning, opmåling m.v.). Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at omkostningerne i forbindelse hermed vil skulle afholdes af varemottageren eller varefremstilleren.

Til § 17

Det foreslås i *1. pkt.*, at politiet om fornødent yder Skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 15, *stk. 1* og 6. Det foreslås i *2. pkt.*, at justitsministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herfor.

Bestemmelsen medfører, at politiet om fornødent vil skulle yde Skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter de foreslåede bestemmelser i § 15, *stk. 1* og 6, hvis virksomheden vægrer sig mod at give Skatteforvaltningen adgang til virksomhedens lokaler m.v.

Politiets bistand efter bestemmelsen vil begrænse sig til overvindelse af fysiske hindringer for gennemførelsen af kontrollen, f.eks. at skaffe adgang til et aflåst rum. Selve kontrollen vil skulle gennemføres af medarbejdere fra Skatteforvaltningen. Politiets bistand vil skulle ske efter reglerne i politiloven. Hvis der på tidspunktet for politiets bistand ved Skatteforvaltningens kontrolbesøg er – eller i forbindelse hermed opstår – konkret mistanke om et strafbart forhold, herunder i straffesager, som kan behandles administrativt, vil politiets bistand til gennemførelsen af kontrollen skulle ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler, når bistanden har karakter af efterforskning.

Til § 18

Det foreslås i *1. pkt.*, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, *stk. 1*, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos Skatteforvaltningen. Udenlandske virksomheder forpligtes til at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, såfremt de sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og såfremt de samtidig er registreret efter momslovens § 47, *stk. 1*. Fjernsalg vil typisk dreje sig om

postordresalg, herunder internethandel. Dermed vil udenlandske virksomheder have pligt til at lade sig registrere, såfremt deres samlede årlige leverancer overstiger 280.000 kr., jf. momslovens § 48, stk. 3. Det foreslås i 2. pkt., at virksomheder omfattet af 1. pkt., skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg, jf. §§ 1 og 2. Bestemmelsen foreslås formuleret på samme måde som i andre afgiftslove, f.eks. lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne. Der tænkes her på uregistreret virksomhed eller ikke-erhvervsmæssig import af varer, hvor der ikke er betalt afgift.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgiften af de nævnte varer kan afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis afgiften ikke betales rettidigt, finder bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Det betyder, at der ved ikke rettidig betaling af afgift efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, vil skulle betales en månedlig rente som fastsat efter *stk. 2* (0,0 pct. for 2020) med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, og frem til beløbet betales. Der skal ligeledes efter opkrævningslovens § 6 betales et gebyr på 65 kr. ved erindringsskrivelser. Skatteforvaltningen kan dog efter opkrævningslovens § 8 fritage for betaling af renter og gebyr for erindringsskrivelser, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt. Der er tale om de situationer, hvor der er tale om pludseligt opståede hændelser, som den pågældende ikke har haft indflydelse på og ikke har kunnet forudse, f.eks. pludseligt opstået sygdom. Det er også en betingelse, at fristoverskridelsen er kortvarig.

Til § 20

Det foreslås i § 20, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov. Efter opkrævningslovens § 10 hæfter selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning, for betaling af afgift. Hæftelsesforhold efter denne lov omfatter også varemottagere omfattet af § 13, stk. 1, og den, der er i besiddelse af varen.

Til § 21

Det foreslås i § 21, at Københavns frihavn sidestilles med steder uden for EU i forhold til bestemmelserne i denne lov. Tilsvarende bestemmelser findes i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 22

Det foreslås i § 22, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne oplistet i nr. 1-6, straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller

vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde. Hvis der er tale om urigtige eller vildledende oplysninger, vil det strafbare forhold være realiseret, når oplysningerne er kommet frem til Skatteforvaltningen, f.eks. i forbindelse med angivelse af afgiftstilsvaret, men forholdet vil også kunne være realiseret, hvis der i andre sammenhænge afgives urigtige oplysninger til Skatteforvaltningen, som har betydning for afgiftsberetningen. Hvis der er tale om fortier af oplysninger, vil det strafbare forhold f.eks. være realiseret, hvis en afgiftspligtig undlader at angive sit afgiftstilsvaret, eller hvis forholdet bevirker, at en tidligere indberetning af afgift ikke længere er korrekt, og den afgiftspligtige ikke reagerer herpå.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 3, stk. 1 § 10, stk. 1, 2 og 3, § 13, stk. 1, 2. pkt., § 15, stk. 2-5, § 16, stk. 3, eller § 18, 1. pkt., straffes med bøde. En virksomhed vil dermed kunne blive straffet med bøde, hvis en virksomhed f.eks. undlader at lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager eller ikke opfylder betingelser for at opnå afgiftsgodtgørelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, at den virksomhed, der fremstiller de i lovforslagets § 1 nævnte varer, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, at en oplagshaver, som er en fremstillingsvirksomhed, skal føre regnskab med deres tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, at andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang af de uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af de afgiftspligtige varer. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, virksomheder omfattet af § 3, stk. 3, og § 13, stk. 4, løbende skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, 2. pkt., at en virksomhed skal lade sig registrere som varemottager hos Skatteforvaltningen, inden denne modtager varer fra udlandet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 2, at alle ansatte som udgangspunkt vil have en pligt til at yde Skatteforvaltningen vejledning og hjælp ved kontrollen i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 3, at virksomheder efter anmodning fra Skatteforvaltningen vil skulle indsende materiale som nævnes i den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, f.eks. forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. til Skatteforvaltningen. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 4, at virksomheder, der har indkøbt afgiftspligtige varer til virksomheden, vil skulle indsende oplysninger herom til Skatteforvaltningen, hvis Skatteforvaltningen anmoder herom. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 5, at virksomheder, der leverer afgiftspligtige varer, vil skulle indsende oplysninger om deres leverancer til virksomheder, såfremt Skatteforvaltningen anmoder herom.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 3, at i forbindelse med Skatteforvaltningens udtagelse af stikprøver til kontrol påhviler det varemottageren eller varefremstilleren eller den, som handler på varemottagerens eller varefremstillerens vegne, at udføre det for undersøgelsen af varerne nødvendige arbejde (op- og indpakning, opvejning, opmåling m.v.).

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 18, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal lade

sig registrere hos Skatteforvaltningen.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, vil medføre, at den der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder de foreslåede bestemmelser nævnt ovenfor, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et meddelt påbud efter § 13, stk. 5, 1. pkt., straffes med bøde.

Skatteforvaltningen vil efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 5, 1. pkt., kunne pålægge registrerede varemottagere at foretage angivelse ved varernes modtagelse, hvis den registrerede varemottager gentagne gange ikke har betalt afgift rettidigt. Såfremt dette påbud ikke efterkommes, vil den registrerede virksomhed kunne straffes med bøde.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, vil medføre, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et meddelt påbud efter § 13, stk. 5, 1. pkt., vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, straffes med bøde.

Hvis en virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, vil Skatteforvaltningen efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, kunne inddrage registreringen af virksomheden, indtil virksomheden stiller sikkerheden. Tilsvarende bestemmelser gælder i henhold til de øvrige punktafgiftslove.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, vil medføre, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering er inddraget efter opkrævningslovens § 11, stk. 9, og Skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at den der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, straffes med bøde.

Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, som der skulle have været betalt afgift af efter denne lov, skal betale afgift af varerne. Der skal således ske efterbetaling af afgiften for varerne.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, vil medføre, at den der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, vil kunne straffes med bøde.

Hvad angår det foreslåede bødeniveau for unddragelse af pvc-afgift i henhold til de foreslåede bestemmelser i § 22, stk. 1, nr. 1-5, henvises til beskrivelsen i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, at Skatteforvaltningen kan fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1 i den afgiftspligtige mængde. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, at Skatteforvaltningen skal kunne fastsætte de nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, 2 og 3. Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for oplagshaveres regnskabsførelse.

Bestemmelsen i stk. 2, vil medføre, at der i forskrifter, der er udstedt med hjemmel i § 7, stk. 2, § 9, stk. 4, og § 10, stk. 4, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Hvad angår det foreslåede bødeniveau for unddragelse af pvc-afgift i henhold til bestemmelsen, henvises til beskrivelsen i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 3*, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Bestemmelsen betyder, at straf for overtrædelse af pvc-afgiftsloven, hvor der er har været forsæt til unddragelse af pvc-afgift, er bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Henvisning til straffelovens § 289 medfører, at de kvalificerede overtrædelser, dvs. særligt grove forhold, kan straffes efter denne bestemmelse, hvor strafferammen er fængsel indtil 8 år.

Bødeniveauet for overtrædelser af de foreslåede bestemmelser i § 22, stk. 1-3, hvor der er tale om unddragelse af pvc-afgift, foreslås fastsat som anført i bemærkningerne til lov nr. 1126 af 19. november 2019, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 24, om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet).

I bemærkningerne til L 24 har Folketinget tilkendegivet et ønske om, at bødeniveauet ved unddragelse i forbindelse med overtrædelse af en række punktafgiftslove skærpes således, at det vil svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven. Det foreslås således, at bødeniveauet ved unddragelse af pvc-afgift tillige skal svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven.

En sådan bødepraksis vil medføre, at i unddragelsessager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., vil normalbøden skulle beregnes som én gang det undtagne beløb ved forsæt og som halvdelen af det undtagne beløb ved grov uagtsomhed. I sager om forsætlig unddragelse af pvc-afgift over 100.000 kr., der vil kunne afgøres med frihedsstraf, vil der – foruden påstanden om frihedsstraf – skulle nedlægges påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af de undtagne afgifter.

I overensstemmelse med regeringens tilkendegivelse er det ved lovforslaget tillige forudsat, at der

ved bødeudmålingen vil skulle ske fuld kumulation, dvs. at der vil skulle foretages en selvstændig vurdering af bøden for hvert enkelt forhold, hvorefter bøderne for de enkelte forhold vil skulle lægges sammen.

Af retssikkerhedsmæssige grunde er det væsentligt, at en administrativ bødepraksis bygger på forholdsvis faste retningslinjer for bødeudmålingen. Dette sker gennem retspraksis, men det er muligt for lovgiver i forbindelse med ny lovgivning at udstikke detaljerede retningslinjer for bødeudmålingen. Domstolene vil under alle omstændigheder skulle tage stilling til en ny praksis for bødeudmålingen, ligesom domstolene har en løbende kontrol med den administrative bødepraksis igennem de sager, der skal indbringes for retten. I relation hertil bemærkes, at Skatteforvaltningen har taget kontakt til Rigsadvokaten med henblik på, at anklagemyndigheden fører et antal prøvesager om overtrædelse af de punktafgiftslove, som omfattes af lov nr. 1126 af 19. november 2019.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel vedrørende strafansvar for juridiske personer.

Det fremgår af straffelovens § 26, at en juridisk person er alle former for selskaber, herunder interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder. I straffelovens § 26, stk. 2, indbefattes også en enkeltmandsvirksomhed, for så vidt dens størrelse og organisation kan sidestilles med en selskabskonstruktion, hvilket antages at betyde, at enkeltmandsvirksomheden skal have mindst 20 ansatte.

Det fremgår af straffelovens § 306, at en juridisk person kan straffes for en forsætlig overtrædelse, selv om der ikke kan blive tale om fængselsstraf.

For at en juridisk person kan blive strafansvarlig kræves, at der inden for den juridiske persons virksomhed er begået en overtrædelse, der enten kan tilregnes en eller flere personer, der er knyttet til den juridiske person eller "den juridiske person som sådan". Det sidste betyder, at f.eks. manglende procedurer til sikring af kontrol, anonyme fejl eller ophobning af fejl, hvor hver enkelt fejl ikke i sig selv er nok til at statuere uagtsomhed, kan tilregnes virksomheden.

Der er således ikke tale om et objektivt ansvar, idet der skal kunne bevises forhold begået i den juridiske person, som kan karakteriseres som enten forsætlige eller groft uagtsomme. Det er ikke et krav, at den eller de personer, der rent faktisk har begået forholdet, skal kunne identificeres. En juridisk person kan kun straffes med bøde, og der kan ikke fastsættes forvandlingsstraf. Det betyder, at alle straffesager inden for Skatteforvaltningens område, hvor ansvarssubjektet er en juridisk person, kan afgøres administrativt.

Da en enkeltmandsvirksomhed i den strafferetlige definition kan sidestilles med en juridisk person, skal der i disse situationer tages stilling til, om virksomheden (den juridiske person, jf. straffelovens § 26, stk. 2) eller virksomhedens ejer (den fysiske person) skal strafforfølges. Valget af ansvarssubjekt har stor betydning for sanktionen, fordi en juridiske person alene kan idømmes bødestraf og ikke får udmålt forvandlingsstraf i tilknytning til bøden, mens den fysiske person kan idømmes fængselsstraf.

Til § 23

Det foreslås i § 23, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 tilsvarende finder anvendelse på sager om overtrædelse efter denne lov. Tilsvarende bestemmelser gælder i henhold til de øvrige punktafgiftslove.

Det betyder bl.a., at såfremt en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, vil sagen kunne afsluttes administrativt uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig og betaler den fastsatte bøde. Betales bøden eller bliver den inddrevet eller afsonet, sker der ikke videre forfølgning. Bøder opkræves og inddrives i henhold til Skatteforvaltningens almindelige regler, hvilket vil sige, at der også kan ske lønindeholdelse og udpantning. Retsplejelovens regler om tiltalerejsning finder anvendelse i sager, der afsluttes administrativt.

Ransagning i sager om overtrædelse af denne lov sker i overensstemmelse med retsplejeloven.

Til § 24

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse på varer, som fra og med den 1. januar 2021 udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

Det foreslås i *stk. 3*, at registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering til told- og skatteforvaltningen senest den 15. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at registreringspligtige virksomheder skal opgøre en eventuel lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer den 1. januar 2021. Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen. Virksomheder, der vil blive registreringspligtige som henholdsvis oplagshavere og varemottagere efter lovens bestemmelser vil skulle opgøre deres lagerbeholdning pr. den 1. januar 2021. Dette er nødvendigt af hensyn til senere kontrol af virksomhedernes afgiftsbetaling. Ikkeregistrerede virksomheder skal ikke foretage en lageropgørelse og skal således ikke svare afgift af deres lager. Det vurderes, at risikoen for hamstring hos ikkeregistrerede virksomheder er begrænset på grund af afgiftens belastning på de forskellige varegrupper og, at virksomhederne ved hamstring skal have forrentet et øget varelager.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at virksomheder, som er omfattet *stk. 4*, skal give Skatteforvaltningen adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomhedernes indehavere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde Skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp.

Til § 25

Til nr. 1

Opkrævningsloven indeholder bestemmelser om opkrævning af skatter og henviser til et bilag til loven (bilag 1, liste A), som indeholder en opremsning af de skatte- og afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer.

Det foreslås, at »Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven)« tilføjes bilag 1, liste A i opkrævningsloven, da opkrævningslovens bestemmelser skal regulere opkrævningen af den forslåede pvc-afgift.

Til nr. 2

I henhold til opkrævningslovens § 9, stk. 2, skal varemodtagere, som ikke er virksomheder, og som fra andre EU-lande modtager varer, angive og betale afgift ved modtagelsen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

Det foreslås, at stk. 2, 1. pkt., ændres, så varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer, der er afgiftspligtige i henhold til den foreslåede pvc-afgiftslov, skal angive og betale afgift ved modtagelsen.

Til § 26

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Til bilag 1 og bilag 2

Der henvises til bemærkningerne til § 1.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 25

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 9. ---

Stk. 2. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6 og 9-16, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

Stk. 3-4. ---

1. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres ”6 og 9-16” til: ”6, 9-16 og 31”.

2. I *bilag 1, liste A*, indsættes som nr. 31:

Bilag 1

Liste A

1-29) ---

30) Lov om afgift af skadesforsikringer.

”31) Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven).”